

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 7, 8 – ČERVENEC–SRPEN – CENA 15 Kč

ZAČÁTEK VELKÝCH PRÁZDNIN

Paní ředitelka Daniela Remtová se loučí s mateřskou školkou

4 Sportovní rybáři v akci

8 Loučení se školkou

14 Příběh Ruské ulice

16 Petr Malásek vystoupí na Hluboké

18 Letní koncerty

19 Výročí sto let od smrti kněžny Idy

24 Spolek Hluboká v pohybu chystá překvapení

26 Rozhovor s trenérem baseballu

28 Sportovní areál a další atrakce

29 Myslivecké slavnosti na Ohradě

32 Holub a třešně

KAŽDÝ JSME GENIÁLNÍ

Definice: Geniální = mimořádně dobrý, mimořádně nadaný, vynikající.

Každý máme na něco vlohy, ve kterých můžeme vyniknout. Jen objevit zdroj své geniality a umět ho použít.

A protože jsem se rozhodla, že počínaje mými letošními kulatými narozeninami přestanu stát v koutě a tvářit se skromně, hupsla jsem do toho rovnýma nohama. Takže, i vy, milí čtenáři Hlubockého zpravodaje můžete být hrdí na skutečnost, že jinak vám zcela bytostně oddaná „redaktorka Zorka Horká“, publikovala pod svým jménem v červencovém časopisu Playboy. (Díky za tuto příležitost firmě Eurosecur, s. r. o., sídlící na Hluboké, pro kterou jsem PR článek sesmolila.) Možná to ve vašich očích není životní meta, ale mně to potěšilo, stejně jako mého muže, jehož příjmení jsem tak proslavila v časopise pány oblíbeném. Takže ho odvedl do Rakous, aby se pochlubil kamarádům... Škoda, že jsem se do téhož časopisu nedostala před 30 lety jako PLAYMATE, dnes vím, že jsem na to postavu měla... Tehdy.

Další geniální počín vidím v rozlúčkové akci Mirky Járové, sekretářky městského úřadu, která s klidem profi kuchařky a cukrářky připravila pro své (dnes už bývalé) kolegy neuvěřitelnou hostinu. Řízky, saláty, chlebíčky, chuťovky, slané tyčinky a pečivo, naložené

utopence, sladkosti všech tvarů a příchutí... Nic z toho nebylo kupováno, vše s láskou domácky připraveno! Jen ženy pochopí, kolik práce to obnáší. Mirka by mohla vlastnoručně zajišťovat svatební hostiny a jiné recepty. Bavi jí to a je ráda když hostům chutná.

Momentálně skvěle využívám geniální výhody svých synovců, kteří ve svých 15 a 17 vyrostli jak bambus. Také geniální schopnost. Všude dosáhnou, vše podají, vidí do daleka a otrhají třešně z nejvyšších větví. A zatím ještě tetičce neodmlouvají. Dokonce mi odpouští, že jim říkám „Dlouhá bidla“.

Geniální může být dobrý nápad, na který připadneme! Tak na Hlubokou přivede trumpetista pan Surka hvězdy „šoubyznyso“ a díky jemu a městu Hluboká si je můžeme poslechnout dokonce zdarma. Jiní slaví už třicet let trvání své restaurace s dobrou pověstí. Správní chlapi rybáři vás naučí lovit ryby. Originální barman vám namíchá koktejl pod hvězdami. Sportovci zvelebují sportovní areál, a jiní borci pravděpodobně brzy zrekonstruují Karlův Hrádek a vzkřísí Karla IV. Hluboká je plná geniálních nápadů!

Chtěla bych vás tedy povzbudit k tomu, abyste pohlédli na sebe, ale i na ostatní pozornýma očima a hledali další záblesky geniality. Je v nás. A pokud ji umíme použít ve prospěch dobrého, Pán Bůh nám ji požehná.

Chvalte za ni sebe, ale nezapomeňte pochválit i ostatní. Protože když nebudeme chválit, možná nějaké geniální nápady skončí v koši. A to by byla velká škoda.

ŽÁDOST Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Vážení občané,
v rámci zkvalitňování služeb souvisejících s platbami poplatků za komunální odpad a psy, bude od roku 2022 možné zasílat platební údaje namísto složenek prostřednictvím e-mailu. Proto bych

Vás touto cestou chtěla požádat o sdělení Vašich kontaktních e-mailů.
Kontakty zasílejte na e-mail: barinkova@hluboka.cz popř. na tel. číslo: 387 001 321

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 7, 8 – červenec–srpen 2021. Ročník 52. Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička, Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odstěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Pokud to situace dovolí, rádi bychom uspořádali „Vítání občánek“ narozených od září 2020 do června 2021. V případě zájmu prosím zašlete vyplněný **formulář: Souhlas rodičů, který naleznete na stránkách www.hluboka.cz.** (Vyjma těch, kteří již souhlas zaslali). **V případě dotazů**

kontaktujte kancelář matriky na tel. 387 001 324.

Slavnostní vítání občánek by se uskutečnilo pravděpodobně koncem září nebo začátkem října. Termín konání bude upřesněn v dalším čísle Zpravodaje, na webových stránkách města Hluboká nad Vltavou a na Mobilním rozhlasu.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci červenci a srpnu oslaví významná výročí

Ludmila Kosová	94	Hluboká
Miloslava Řezníčková	91	Hluboká
Věra Fenclová	80	Hluboká
Helena Vojtěchová	75	Hluboká
Marie Pletková	75	Hluboká
Jana Hanušová	75	Hluboká
Miloslav Bůrka	75	Hluboká

Narodili se:

Dominik Piechura	Hluboká
Nikolas Hrdý	Hluboká
Max Kainzinger	Hluboká

Zlatá svatba:

František a Marie Jozovi
František a Marie Šünovi

Do dalších let přejeme hodně zdraví a osobní pohody**Opustili nás**

Miloslav Koval	Hluboká
Aleš Jirsa	Hluboká
Anna Rozumová	Hluboká
Bohuslav Hruška	Hluboká
Václav Valenta	Hluboká
Milena Remtová	Hluboká
Ira Williams	Hluboká

Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na akce

ČERVENEC 2021

- 3. 7. od 20.00 hod.** – New Rangers – sobotní koncert
- 10. 7. od 20.00 hod.** – PETR MALÁSEK/SURKA – JAZZ meeting – sobotní koncert
- 14. 7. od 21.30 hod.** – Pomáda – letní kino
- 17. 7. od 20.00 hod.** – Kapela Globus – sobotní koncert
- 18. 7. od 10.30 hod.** – Hanuš Band – Muzika pod lípou
- 21. 7. od 21.30 hod.** – Karel Svoboda: Šťastná léta – letní kino
- 24. 7. od 20.00 hod.** – Kapela LIMIT – sobotní koncert
- 25. 7. od 10.30 hod.** – Radim Sládek TRIO – Muzika pod lípou
- 28. 7. od 21.30 hod.** – Chlap na střídačku – letní kino
- 31. 7. od 17.00 hod.** – dechová kapela Budvarka – sobotní koncert
- 31. 7. od 21.00 hod.** – promítání živého koncertu André Rieu

Všechny akce se konají na náměstí v Hluboké nad Vltavou.
Změna programu vyhrazena.

www.hluboka.cz

Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na akce

SRPEN 2021

- 1. 8. od 10.30 hod.** – K KLUB – dechovka – Muzika pod lípou
- 4. 8. od 21.00 hod.** – Rebelové – letní kino
- 7. 8. od 20.00 hod.** – Tarok – sobotní koncert
- 8. 8. od 10.30 hod.** – JAZZování u Pivovárku P/S/K – Muzika pod lípou
- 8. 8. od 19.30 hod.** – Jihočeský jazzový festival – kapela Bobesh – koncert
- 11. 8. od 21.00 hod.** – Meky – letní kino
- 13. 8. od 20.00 hod.** – Kapela Líba a spol. – koncert
- 14. 8. od 20.00 hod.** – Abba revival – Globus – sobotní koncert
- 15. 8. od 10.30 hod.** – Martin Kabala trio – Muzika pod lípou
- 18. 8. od 21.00 hod.** – Bábovky – letní kino
- 20. 8. od 20.00 hod.** – Tom Vern (alternative – folk) – koncert
- 21. 8. od 20.00 hod.** – MARKOVIČ/SURKA Jazz summer night – sobotní koncert
- 22. 8. od 10.30 hod.** – FRMOLI BAND – Muzika pod lípou
- 28. 8. od 17.00 hod.** – Velký dechový orchestr České Budějovice – sobotní koncert

Všechny akce se konají na náměstí v Hluboké nad Vltavou.
Změna programu vyhrazena.

www.hluboka.cz

ČERVENEC 2021

PANORAMA
KULTURNÍ CENTRUM

7.-13. 7. 2021 DOVOLENÁ

PROMÍTÁNÍ V KC PANORAMA
začátek v 19.00 hodin, cena 150 Kč

2.7. MATKY
pátek
Hereckými hvězdami obsazená komedie o tom, jaké to opravdu je být v dnešní době mámu malých dětí a k tomu současně ženu, partnerku a kamarádku. Zkrátka, jak být matkou a nezbíznit se z toho.
komedie (ČR), 95 minut

15.7. CHYBY
čtvrtek
Nejnovější film režiséra Jana Prušinovského (Okresní přebor, MOST!, Kobry a užovky) podle scénáře Romana Vojkůvky je vztahovou románkou o kamarádce, předsedě ženských, komedie (ČR), 89 minut

23.7. MSTITEL
pátek
Jády nemůžeš, tak přijď! říká motto filmu, v němž se střetávají herce rozhodně propuště až k expedici na Mars, najít sám sebe, lásku, něco k pití a tlačítko START. A když ne to, tak se alespoň všemu pomoci, především ženským, divadla, který ho vyhodí, a manželce, která ho hned poté vyhodí rovněž.
komedie (ČR), 93 minut

29.7. PRYK, ŠAMPÓN TEČKA A KAREL
čtvrtek
V příběhu Pryka, Šampóna, Tečky a Karla si čtyři kamarádi ve středním věku přiznají, že nežijí tak, jak si představovali. A rozhodnou se vyžít svou životem. Žijeme nevěří, rozhodně se svou sokyni Lenku navštíví a učiní ji tak trochu netradiční návh
komedie (ČR), 90 minut

LETNÍ KINO – NÁMĚSTÍ ČSLA
začátek v 21.30 hodin, vstupné dobrovolné

14.7. POMÁDA
středa
Americký muzikál Pomáda z roku 1978 patřil v době svého uvedení k nejnavštěvovanějším animákům ve všech zemích.
muzikál/romantický (USA), 105 minut

21.7. KAREL SVOBODA: ŠTĚSTNÁ LÉTA
středa
Život českého hudebníka Karla Svobody plný do dnešní přední stránky novin, ale i přesto je stále oblíbeným tajemstvím.
dokument/hudební (ČR), 90 minut

28.7. CHLAP NA STŘÍDAČKU
středa
Právě let věděl Zuzana jednoho dne zjistit, že má její manžel JIŘÍ děti doba poměr s jinou ženou. Zuzana nevěří, rozhodně se svou sokyni Lenku navštíví a učiní ji tak trochu netradiční návh
komedie (ČR), 90 minut

Při nepříznivých počasí proběhne promítání v KC PANORAMA.

1 české titulky 2 český dabing 3 přístupné od 12 let 4 přístupné od 15 let 5 přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 608 958 565

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI (KC PANORAMA)
vždy v neděli od 17.00 hodin, cena 130 Kč

25.7. GUMP – PES, KTERÝ NAUČIL LIDI ŽÍT
neděle

Příběh psí pravdy, lásky a naděje. „Jsem Gump a byl jsem trochu pes.“ On vlastně každý pes je v sobě tak trochu touloucí do té doby, než najde své štěstí, a to štěstí pes najde jenom s člověkem.
dobrodružný/nedělní (ČR), 89 minut

FESTIVAL / KONCERTY / BESEDY

17.7. KONCERT KAPELY GLOBUS

začátek ve 20.00 hodin
Kapela Globus vystoupí na náměstí ČSLA v Hluboké nad Vltavou. Přijďte si společně s námi zazpívat, zatančit a užít si léto.

22.7. MONIKA ABSOLONOVÁ & ONDŘEJ HÁJEK
čtvrtek
Zábavní koncert k 65. ročníku jubilejního léta v sále Alšovy hudební galerie.
Předprodej vstupenek v KC Panorama či na webových stránkách kina.

30.7. FRANTIŠEK NEDVĚD & TIEBREAK
pátek
začátek ve 20.00 hodin
Venkovní koncert na nádvoří státního zámku Hluboká nad Vltavou (při dešti v sále AISG)

31.7. PODVEČER S BUDVARKOU

začátek v 17.00 hodin
Sociálně vás zveme na náměstí ČSLA v Hluboké nad Vltavou, kde k tanci i k poslechu zahraje jhočeská dechová hudba Budvarka.

OPEN AIR ANDRÉ RIEU

začátek ve 21.00 hodin
Promítání živého galaconcertu fenomenálního houslisty André Rieu na náměstí ČSLA v Hluboké nad Vltavou.

65. ročník | 22.7. – 17.9. 2021

Hudební festival Hluboká

Kompletní program na www.hudebnifestivalhluboka.cz

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

SRPEN 2021

PANORAMA
KULTURNÍ CENTRUM

PROMÍTÁNÍ V KC PANORAMA
začátek v 19.00 hodin, cena 150 Kč

5.8. JAN WERICH: KDYŽ UŽ ČLOVĚK JEDNOU JE...
čtvrtek
Po čtyřech desetiletích od smrti jedno z největších legend českého divadla Jana Wericha vznikl jeho první velký filmový dokumentární portrét. Dokument přináší strhující životní příběh této herecké legendy.
dokument (ČR), 95 minut

12.8. DENÍČEK MODERNÍHO FOTRA
čtvrtek
V nové české komedii podle stejnojmenného knižního bestselleru Dominika Landmanna se v hlavních rolích představí I. Mladý a T. Ramba.
komedie (ČR), 97 minut

19.8. VEČÍREK
čtvrtek
Na večírku se postupně scházejí bývalí spolužáci. Toto setkání by se pravděpodobně neslo v duchu lehkého škorpění a nostalgických vzpomínek, jenže místo dalšího společáka zazvoní u dveří podomní prodáváč a přinese nečekanou zprávu o kamarádovi, který už nikdy nedorazí.
komedie (ČR), 90 minut

26.8. ZÁTOPEK
čtvrtek
Výpravný film režiséra Davida Ondříčka, věnovaný nejen sportovnímu, ale i životnímu příběhu jednoho z největších světových atletů všech dob, čtyřnásobného olympijského vítěze, Emila Zátopeka. Příběh o vítězství v lásci i ve sportu, k nimž je třeba přelomit velké srdce.
drama/životopisný (ČR), 130 minut

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI V KC PANORAMA
vždy v neděli od 17.00 hodin, cena 130 Kč

22.8. TLAPKOVÁ PATROLA VE FILMU
neděle
Další příběh oblíbené tlakové patroly přichází do kin. Náš osud je v jejich tlapkách.
rodinný (USA), 70 minut

LETNÍ KINO – NÁMĚSTÍ ČSLA
začátek v 21.00 hodin, vstupné dobrovolné

4.8. REBELOVÉ
středa
Pojďte se znovu započkat do nesmrtelných písniček v úspěšném reanimovaném Záběhu Zelenky a Filipa Penče.
muzikál/romantický (ČR), 100 minut

11.8. MEKY
středa
Miro Záběha, kterému všichni říkají prostě Meky. Jeho jméno a hity mají všichni. Záběha samotného a jeho skutečný život má ale málčko.
dokument (ČR/SR), 80 minut

18.8. BÁBOVKY
středa
Film Bábovky natočený podle knižního bestselleru spisovatelky Radky Třeškové vypráví o tom, že všichni jsme propojeni a díky tomu i malé věci dokážou někdy ovládnout svět.
komedie/drama (ČR), 97 minut

1 české titulky 2 český dabing 3 přístupné od 12 let 4 přístupné od 15 let 5 přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 608 958 565

FESTIVAL / KONCERTY / BESEDY

7.8. HALINA PAWLOWSKÁ

začátek ve 20.00 hodin
Večer plný zábavy nám zaručí Manuál zralé ženy a s ním jeho autorka Halina Pawłowska.
Místo konání: AIS Hluboká nad Vltavou

13.8. KAREL PLÍHAL – RECITÁL
pátek
Ojedinelý hudebník, textař a poeta Karel Plíhal vás v jedné chvíli dokáže rozesmát veselo, láskičkou, aby vás vzápětí rozněčil a roztákl emotivním textem písní.
Místo konání: AIS Hluboká nad Vltavou

14.8. KAPELA GLOBUS – ABBA REVIVAL
sobota
začátek ve 20.00 hodin
Nestárnoucí hity nesmrtelné kapely ABBA v podání hlubocké kapely Globus na náměstí ČSLA v Hluboké nad Vltavou.
Akce se koná za každého počasí

20.8. ROMANTICI A SUDOUBÁ HUBDA
pátek
začátek ve 20.00 hodin
Přijměte pozvání na koncert „Romantici a soudobá hudba“ v podání mezzosopranistky Kateřiny Falcnkové a varhaníka, skladatele a korepetitora jhočeského divadla Mikuláša Troupa.
Místo konání: Schwarzenberská jídelna – Zámek Hluboká

27.8. JAN SMIGMATOR & FRIENDS
pátek
začátek ve 20.00 hodin
Jan Smigátor, jazzový a swingový zpěvák, za doprovodu skvělých muzikantů a především kamarádů, jeho hlas, styl, frázování a láska k jazzu a swingu ho dnes řadí mezi přední interprety tohoto žánru v Evropě!
Místo konání: AIS Hluboká nad Vltavou

28.8. KONCERT VELKÉHO DECHOVÉHO ORCHESTRU Č. BUDĚJOVICE
sobota
začátek v 17.00 hodin
Zveme vás na náměstí ČSLA v Hluboké nad Vltavou k poslechu Velkého dechového orchestru města České Budějovice. Během večera zazní muzikálkové i filmové melodie, na své si přijdou příznivci vážné i populární hudby.

Při nepříznivých počasí proběhne promítání letního kina v KC PANORAMA.

1 české titulky 2 český dabing 3 přístupné od 12 let 4 přístupné od 15 let 5 přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 608 958 565

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

PÍSKOVNA A SPORTOVNÍ RYBÁŘI

Sportovní rybáře našeho města i okolí sdružuje Místní organizace Českého rybářského svazu. Tento spolek navazuje na mnohaletou tradici sportovního rybolovu na Hluboké (více naleznete na webové stránce <http://mo-hluboka.wz.cz>, kde jsou uvedeny nejdůležitější informace k členství, rybolovu a jeho historii, a také množství obrazové dokumentace). Hluhočtí rybáři na sebe poslední dobou upozornili několika zajímavými akcemi, které obohacují spolkový život i lákají případné nové zájemce o vstup do Petrova cechu. Málokterá krajina je pro rybáře tak krásná jako ta jihočeská, kraj rybníků jim patří již stovky let. Například pohled od hlubocké Pískovny, lidově zvané Pískárna, je orámován jedním z nejhezčích pohledů na zámek. Romantiku tak kazí za teplých večerů snad jen komáři a klíšťata, ale s tím se rybáři dokážou vypořádat. Povídali jsme si s pány Vladimírem Kavkou, předsedou MO ČRS, a Miroslavem Bláhou, jednatelem spolku, o vodě, rybách i rybářích, protože kdy jindy než v létě se tak hezky sedí na břehu a vy čekáte na první zatukání ryby a lehké zhoupnutí splávku...

Poslední dobou více oslovujete rybáře i „budoucí“ rybáře. Chcete je pozvat k vodě, která vám na Hluboké patří. Například Pískovna u cyklostezky z Hluboké do Bavorovic... Právě máte za sebou druhý ročník Poháru města Hluboká v pararybaření...

Rybářské závody ani zdaleka nejsou celý náš rybářský život, soutěže ale baví všechny zúčastněné. Taková akce má větší odezvu a popularitu, upozorní na rybáře, revír, na kterém se chytá – a to právě chceme. Většina z účastníků se sice neusadila u vody s prutem poprvé, ale je pravda, že to byla událost, kam přišli i ti, co by za normálních okolností k vodě asi nevyrazili. A to i proto, že na Pískovně mají vozíčkáři jistotu, že terén je pro ně bezpečně upravený. Navíc aby se k nám vozíčkář dostal na dřevěné molo, nemusí být ani nikde organizován, stačí mu státní rybářský lístek, zakoupí si povolenku, a může přijet sám a odkudkoli. Záměrů máme samozřejmě daleko víc, sportovní rybáře z našeho klubu tak možná ještě čekají milá překvapení.

Zúročila se nám několikaletá práce vedoucí k navrácení tradičního hlubockého revíru do majetku našeho spolku, a podařilo se nám na něm zřídit místní revír, který je plně pod

kontrolou naší organizace a máme s ním i další plány. Díky získanému rybářskému právu k revíru na něj prodáváme místní povolenky, a celkově si ho včetně nasazování z vlastních zdrojů obhospodařujeme sami. Chceme se o něj starat co nejlíp, protože celý výbor MO ho považuje spolu s rybochovným zařazením Hanousky za výkladní skříň našeho spolku. Příjem z povolenek i další zdroje použijeme i pro další úpravy v lokalitě Pískovny. Garantem revíru je pan Jiří Janeček, o jeho propagaci se stará jednatel MO pan Miroslav Bláha, hospodářem je pan Čestmír Kodada a práci rybníkáře vykonává pan Jan Kodet.

Loni proběhl závod poprvé, propagujete ho pod heslem: Rybaříme z jednoho břehu. Ukázalo se, že je to hodně dobrý nápad.

Jsmo za ten nápad s vozíčkáři rádi: umožnit lidem, pro které je výhoda, že u Pískovny není žádný pohyb aut, pohodlný a bezpečný příjezd až k vodě. Po více přátelských setkáních s několika lidmi se ukázalo, že existuje poměrně široká skupina občanů, která je nějakým způsobem znevýhodněná – nemusí to být jen vozíčkáři... Podařilo se nám v první fázi nápadu dát hlavy dohromady s Ivanem Nestálem,

který tu situaci správně pochopil a uchopil. Náš záměr uskutečňujeme se spolkem Aktivně s vozíkem, který má bohaté zkušenosti s prací pro i s vozíčkáři. Ze všeho nejdůležitější bylo upravit přístup k vodě. A to jak z Bavorovické cesty, tak i na samém břehu, kde jsme vytvořili několik zpevněných mol pro bezpečí vozíčkářů, takže lidé na invalidním vozíku nesjedou do vody, ani když jim zabere opravdu pořádná ryba :-). Jak uskutečnit údržbu zaniklé břehové cesty, s tím nám v loňském roce výborně radil ještě pan Petr Smrčka ze stavebního odboru MěÚ, vlastní realizaci k naší spokojenosti zajistilo Stavitelství Vácha. Dnes tedy máme zhotovená solidní dřevěná mola, a můžeme tak využívat břehy i jiným způsobem, než je na revírech ČRS obvyklé. Samozřejmě jsme při navrhování a realizaci úprav úzce spolupracovali přímo s vozíčkáři. Aby byli u toho, co se jak má udělat, aby si sami řekli, jak nejlépe to bude vyhovovat. Myslíme si, že stávající úpravy na břehu mohou dobře využívat nejen lidé na vozíku, ale třeba i se sníženou pohyblivostí po nějakém úrazu, staří rybáři s doprovodem a podobně.

Zaměříme se i na lidi z domovů pro seniory, kteří už nebyvají členy nějaké místní organizace, nemají síly se někam dál sami fyzicky dostat, ale přesto by ještě někdy rádi svůj koníček provozovali. Rovněž chceme tento způsob trávení volného času v krásné přírodě nabídnout i lidem nebo dětem, kteří žijí v nějakém ústavu nebo v dětském domově, i na tom začínáme s Ivanem Nestávalem spolupracovat.

Ukazuje se, že ani vozíčkáři nejsou jednotlivou skupinou. Někdo přijede na masivním elektrickém vozíku a ještě si k rybám přiveze pár piv, jiný typ vozíčkáře je sportovec s lehkým vozíkem, který s sebou nemá téměř vůbec nic. Takže bylo potřeba vše vybalancovat do fáze, kdy byl s řešením vyslovený všeobecný souhlas: ano, tak to může být a bude to všem vyhovovat. Komunikace je v tomto směru velmi důležitá. Dokončili jsme první fázi, a loni jsme slavnostně otvírali revír zpřístupněný pohybově znevýhodněným lidem. Finančně na úpravy přispělo město Hluboká, Spolek Aktivně s vozíkem, sponzorem byl ČEZ a finanční prostředky (kromě vlastního revíru) vložila i naše MO ČRS. Pro nás jako rybáře je úspěchem především realizace nápadu na rozšíření využití revíru Pískovna, který jsme do projektu vložili.

Pískovna je na příjemném místě a skvěle zapadá do rozmanité nabídky sportů a relaxace ve městě Hluboká.

To místo je velmi romantické, klidné, v dobré poloze, je odtud jeden z nejhezčích pohledů na zámek, protože odtud téměř nevidíte žádné jiné budovy. Spousta rybářů právě tohle ocení. Povolenku může získat každý, kdo vlastní rybářský lístek, ať je odkudkoli. Bude ale potřeba postupně pokračovat v úpravách břehů, protože štěrkopískové břehy moc soudržné

nejsou. Musíme proto postupně zabránit další erozi, která působí spolu s opadem listů zanášení dna nádrže.

Červnový II. pohár města Hluboká v pararybaření se povedl?

Loni jsme si ověřili reálnou kapacitu současné Pískovny – pohodlně se na břehy vejde 30 závodníků. Spolek Aktivně s vozíkem si vždy přál, aby akce byla velká a tím pádem socializující pro co nejvíc lidí – vozíčkářů i zdravých. Zúčastnili se tak vozíčkáři, chodící rybáři i děti. Ideální záležitost pro naplnění hesla „rybaříme ze stejného břehu“. Ti, co už chytání ryb trochu rozumí, poradí začínajícím, děti jsou nadšené, a to vše za nenápadného seznamování se s životem „těch druhých“. Závodu se účastnily i ženy, jedna z nich se umístila i na stupních vítězů. Ženy obvykle mají svou samostatnou sportovní kategorii, ale protože tady u nás jsou všichni smícháni dohromady, závodům to dodalo šmrnc. Hromadné akce jsou samozřejmě náročnější na organizaci, ale výsledek stojí za to. Věříme, že během sezony se tady budou potkávat hlavně jednotliví rybáři, a to i z řad soutěžících. Někteří totiž vyhráli povolenku k rybolovu (roční, měsíční, týdenní...), uvidíme, kolik lidí po povolenke k samostatnému rybaření zatouží.

V dobré spolupráci jsme i s místním Rybníkářstvem Hluboká CZ, s.r.o., které na akci přispělo sponzorským darem živých ryb. A jelikož správný rybář by neměl z přímo darovaného kapra takovou radost, byly ryby vysazeny do Pískovny a každý závodník si mohl svého vlastnoručně uloveného kapra ponechat.

Lovit ryby z lovného mola je skvělý nápad, u nás v Čechách velmi originální.

To je pravda a jsme na to pyšní, ale neobjevili jsme ho my. Lávky do vody se používají po tisíce let, například v nížinách Maďarska, Rakouska, Rumunska nebo kolem Neziderského jezera obrostlého rákosím to ani jinak nejde. Ve Finsku nebo Rusku lemují vody bujné porosty, takže jiné řešení s výjimkou loď nepřípadá vlastně v úvahu.

Jak to udělat, aby se z člověka stal rybář? Musí udělat nějaké zkoušky, testy, dostane certifikát?

Ano. Proškolíme, vyzkoušíme, a dotyčný pak – je-li úspěšný (a máme zkušenost, že ten, kdo ryby lovit chce, se také dokáže naučit pravidla rybolovu) – zakoupí státní rybářský lístek, a stane se buď rybářem samotářem, nebo členem některé místní organizace ČRS a bude se s ostatními rybáři starat o prospěch rybářského revíru v organizaci, jejímž je členem. Je nám ctí, že naprostá většina zájemců o školení a zkoušky pro získání rybářského lístku, která je absolvovala v našem spolku, se rozhodla pro členství v MO Hluboká nad Vltavou. Ten, kdo si chce rybaření zde jen zkusit, si může zakoupit

povolenku kromě naší kanceláře v Mánesově ulici 829 také v hlubockém Infocentru. Třeba si tak může jen zpestřit pobyt na dovolené. Tomu vlastně covidová situace nahrála, protože řada lidí už v loňském roce víc zůstávala doma, nejezdila do zahraničí. Rybářská povolenka jim také umožnila výkon rybářského práva nad rámec běžného vycházení, rybáři mohli být venku i přes zákaz vycházení. A ten, kdo se stane členem rybářského svazu, má pak umožněný přístup ke všem vodám a může fungovat jako plnohodnotný rybář v rámci například všech sportovních vod celé České republiky. Nejčastější je místní nebo krajská povolenka, na kterou můžou rybáři chytat třeba i na Lipně, na Malši, Orlíku, kde všude jsou kvalitní ryby a potenciální zajímavé rybářské zážitky. Pokud jde o děti a rybaření, úzce spolupracujeme se spolkem Hluboká v pohybu, který vede paní Karla Peldová. Vloni jsme například podpořili Hlubokou v pohybu formou zapůjčení revíru Pískovna k uspořádání týdenního příměstského Rybářského dětského tábora, který letos bude znovu. Dále pak jednou týdně po dobu trvání školního roku poskytujeme revír dětem, které se účastní rybářského kroužku (učí se chytat). Děti se pak po složení zkoušek – pokud mají zájem – stanou našimi členy a obdrží potvrzení o kvalifikaci k získání prvního rybářského lístku. Na oplátku nám spolek Hluboká v pohybu pomáhá s výchovou mladých rybářů, pro které disponuje odborně způsobilými pracovníky a zázemím. Tuto spolupráci považujeme, stejně jako s vozíčkáři, za oboustranně prospěšnou a motivující.

Ručíte za to, že si děti, vozíčkáři, všichni novopečení rybáři, co sedí na tom „stejném břehu“ Pískovny, opravdu vytáhnou rybu? Protože je jasné, že když začínající rybář chytne rybu, tak jeho zase chytne vášeň a už u rybaření zůstane. Jaké ryby jsou ve vodě Pískovny?

Tak jsou samozřejmě okolnosti a počasí a jsou chvíle, kdy fakt ryby neberou... Ale v Pískovně je ryb dost a pravděpodobnost úlovku veliká. Žije v ní kapr, amur, štika, candát, úhoř, sumec i široké spektrum bílých druhů ryb.

Vodník a žralok asi jen občas. Je rybám ve vaší vodě dobře?

Záleží na počasí a stavu vody. Rybí obsádka je široká a zajímavá a může tedy být napínavé, co ulovíte. Většina nasazovaných ryb pochází z našeho rybochovného zařízení, takže také ručíme za jejich kvalitu. Některé ryby, zejména tzv. bělice, ale i okouni, líni a podobně, v Pískovně žijí od vykulení, to znamená, že část ryb pochází z přirozeného výtěru. Pískovna je opuštěné důlní dílo, propadlina. Je to tzv. uzavřená voda, nemá téměř žádný přítok ani odtok, takže hospodaření na ní má svá specifika. Nelze ní pracovat jako s klasickým rybníkem, už jenom proto, že nejde vypustit... Ale negativa vyvažuje její skvělá poloha, a doplňuje tak hlubocký areál plný různých sportů a koníčků pro volný čas i o rybolov. A rybám je v Pískovně dobře, už jenom díky malému tlaku rybářů.

Při sportovním rybaření se chycené ryby vrací do vody. Nebolí je to?

Máte volbu, můžete to dělat, když chcete. Při závodech to tak dělají všichni, že vrací úlovky do vody. Samozřejmě, že ryba by byla možná spokojenější bez toho zážitku, nicméně přežijí jej všechny, daleko důležitější je ohleduplné chování k rybě po ulovení a při vypuštění zpět do vody. Oproti myslivcům máme tu výhodu, že dokážeme zvíře ulovit, ale nemusíme mu brát život.

To jsou všechno dobré zprávy. Také vás něco trápí?

Smutné je, že už se v Pískovně nedá koupat, od povodní na přelomu tisíciletí tam není tak čistá voda, jak bývala. Staráme se, vybudovali jsme mola, pohodlná místa pro rybáře, máme z toho radost a rybáři také. Ale začali nám tam řádit vandalové. Je smutné, že se najdou takoví hlupáci, kteří umí jen ničit. Rádi bychom také při té příležitosti zmínili, že mola jsou určena výhradně pro rybáře, a nikoli pro turisty, ani jako místa ke slunění... Vyžadovat respektování rybářských zařízení je velmi obtížné, snad nám k tomu pomohou i nové informační tabule umístěné u Pískovny. Trápí nás také sedimenty, bylo by potřeba odbahnění, pročištění nádrže, naše zdroje ovšem nejsou neomezené, musíme proto postupovat krok za krokem. Chystáme

přípravu několika míst k parkování vozů vozičkářů, dokončení opravy břehové cesty. Nádrž se nachází na okraji území chráněného v rámci Natury 2000, chováme se zde tedy naprosto zodpovědně, se všemi požadavky na ochranu přírody a krajiny.

Říkáte, že ryby k zarybnění si chováte sami. Kde?

Zároveň s Pískovnou obhospodařujeme naše rybochovné zařízení Hanousky, které se nachází na levém břehu Vltavy u Heyrovského cesty z Hluboké do Staré Obory. Ryby chováme celkem v 7 rybnících (Horním, Mozoláku, Rákosáku, Posmíšku, Brigádníku, Nadýmáčku a Irovského). Hospodář pan Roman Čapek řídí chov na rybnících, celoroční péči provádějí rybníkáři – pánové Václav Čížek, Vladimír Chadim, Jiří Kodada, Miloslav Frantál, Vladimír Peprný, Zdeněk Jára). Děláme pravidelné jarní a podzimní výlovy, z podzimních výlovů se ryby nasadí především do Pískovny, a to v množství stanoveném zarybňovacím plánem. Zbytek ryb prodáme do společných revírů Jihočeského územního svazu ČRS.

Dříve tvořili jádro spolku místní občané, lidé ale stárnou a odcházejí. Vždy se předpokládalo, že budou přicházet mladí, noví, ale oni tak nějak nepřicházejí. Odpracovat si brigády už nikoho nebaví, radši si je zaplatí, a pro většinu našich členů představuje jediný kontakt se spolkem jednorázová návštěva kanceláře při koupi povolenky na další rok. O to víc je potřeba poděkovat všem, kteří se aktivně podílejí na chodu organizace – jsou to kromě již uvedených rybníkářů především prodejce povolenek a předseda dozorčí komise – pan Leoš Svoboda, a Výbor místní organizace – předseda Vladimír Kavka, jednatel Miroslav Bláha, místopředseda Václav Čížek, pokladník Vladimír Chadim, hospodář Roman Čapek a garant Pískovny Jiří Janeček.

Celý Český rybářský svaz se tak trochu rozpadl na jednotlivé spolky, a my jsme jedním z nich. A protože některé organizace byly aktivní, získaly – stejně jako my – do vlastnictví nějaký svůj revír. Velkým obloukem se tak vlastně vracíme do poměrů přes sto lety, kdy spolky vznikaly v souvislosti s revírem pro lov ryb. Proto je dobře, že jsme Pískovnu koupili

(stejně jako vyřešili majetkové poměry v rámci rybochovného zařízení), protože i kdyby došlo k různým turbulencím v rámci rybářského svazu, mají místní rybáři alespoň záruku svého rybníka, a to je výhra.

Chováte ryby, učíte je lovit, a ryby jsou zdravé, proto je dobré je jíst. Takže přispíváte i ke zdraví národa. A my Jihočeši jsme vlastně trochu hloupí, že je nejíme každý den. Ať se to brzy zlepší. Jaké ryby máte, pánové, nejraději? Na jídlo a na chytání?

Candáta a pstruha, tak i tak, odpovídá pan Kavka.

Candáta a okouna na jídlo, kapra na chytání, dodává pan Bláha.

A pokud se vám zdá candát v obchodě drahý, kupte si povolenku a můžete ho zkusit chytit. Ryba je sice celkově drahé maso, ale jeho kvalita je neoddiskutovatelná. A pozor! I obyčejný kapr vlastnoručně ulovený chutná úplně jinak!

fota: Irena Čapková, Vladimír Kavka
 Vladimír Kavka,
 předseda ČRS MO Hluboká nad Vltavou
 Miroslav Bláha,
 jednatel ČRS MO Hluboká nad Vltavou
<http://mo-hluboka.wz.cz/>

ZÁJEZD DO KOLOČAVY

Vážení spoluobčané,

plánovaný autobusový zájezd do naší partnerské obce Koločava v Podkarpatské Rusi se v loňském roce z důvodu coronavirové pandemie nerealizoval. **Navrhujeme tedy nový termín zájezdu 13. – 19. července 2021** v případě, že nám to dovolí aktuální podmínky pro vycestování. Plánovaný harmonogram je: odjezd z Hluboké autobusem v úterý 13. července odpoledne, příjezd 14. července na oběd do Koločavy. Odjezd z Koločavy v pondělí 19. července odpoledne, návrat na Hlubokou v úterý 20. července dopoledne.

To znamená 5 nocí v Koločavě. Cena za jednu noc ubytování se snídaní je 300 Kč/noc. Platit je možné v korunách či EURO v aktuálním kurzu. Cena za dopravu tam a zpět bude cca 2000 Kč/osobu. Pokoje od 2 osob do 5. Trochu spartánské, ale čisté prostředí. Někde je sprcha a WC na pokoji, někde na chodbě, jeden pokoj má sprchu a WC v sousedním pokoji. Ale dá se to v pohodě zvládnout.

Program bude podle počasí, výlety, národní park Siněvyr, skanzen, medvědí sanatorium, bečka a čan (lázně). K zapůjčení jsou jízdní kola. Pivo i jídlo výborné a levné, kořalka dobrá. **Stravování a ubytování v restaurantu a penzionu ČETNICKÁ STANICE**, opravdu bývalá četnická stanice, najdete si na internetu.

Výlety jsou pro dobré turisty, samé kopce, každý výlet je nutné počítat od cca 10 do 20 km a více. Ale ujišťuji vás, čeká vás opravdu nádherná příroda.

POVINNÁ ČETBA PŘED ODJEZDEM:

Ivan Olbracht: Nikola Šuhaj loupežník. Když si tu knihu přečtete a poté přijedete do Koločavy, tak tam přijedete jako domů.

Náhradní povinná četba: Ivan Olbracht: Golet v údolí

Kontaktní osobou pro rezervaci cesty a ubytování je paní Lucie Jozová z Městského úřadu, tel.: 774225063 nebo 387001330, jozova@hluboka.cz

V případě většího množství zájemců rozhoduje pořadí přihlášených. V případě velkého množství zájemců zorganizujeme další autobusový zájezd.

Koločavu je také možné navštívit individuálně autem či na motorce, nebo autovlakem. Podrobné informace k individuální návštěvě podá zájemcům starosta Tomáš Jirsa, 777206014, jirsa@hluboka.cz, který Koločavu a Podkarpatskou Rus několikrát navštívil.

Mgr. Lucie Jozová, Městský úřad Hluboká nad Vltavou

PRACOVNÍ NABÍDKA

Město Hluboká nad Vltavou vyhlašuje výběrové řízení na místo „úředník územně samosprávného celku – referent/referentka odboru stavebního a stavebního úřadu zařazeného do Městského úřadu Hluboká nad Vltavou“. Přihlášku s požadovanými doklady je nutno doručit nejpozději do pátku 16. 7. 2021 do 12.00 hod.

na adresu Městský úřad, Masarykova 36, 37341 Hluboká nad Vltavou.

Blíže informace na <http://hluboka.imunis.cz/edeska/>
a na tel. 387001322, 333.

TESTOVACÍ CENTRUM COVID

Vážení spoluobčané,

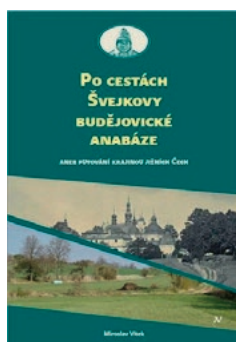
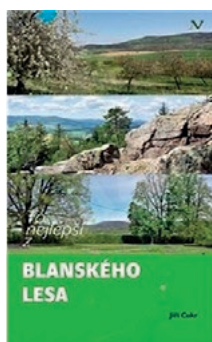
město Hluboká nad Vltavou od 1. 6. 2021 otevřelo testovací centrum v Domově důchodců U Zlatého kohouta (vstup z Masarykovy ulice), které bude zdarma poskytovat PCR a antigenní testy včetně všech potřebných dokladů.

Otevírací doba: pondělí – neděle od 8:00 do 18:00.

Objednávky na: testovani@mmtesting.cz nebo na tel. č. 724 104 155

MÚ Hluboká nad Vltavou

POVÍDKY Z PERA JIHOČECHA

Jan Hlach: Zápisky z dob pokroku

Kdyby se autor odvážil parafrázovat jednoho z našich největších povídkářů, nazval by asi tento soubor vyprávění Povídky ze všech kapes. Vždyť jedna z povídek je vytažená z kapsy olejem umaštěných krátkých kalhot jedenáctiletého kluka, kterému zlá doba na dlouhá léta vzala rodiče i krásné dětství, které až do té doby prožíval. Jiná byla schovaná v kapse domácího vyrobených džínů, které vyučenému pubertákovi ušil soused a zaplatil otec, který se právě vrátil z vězení. Knížka obsahuje i povídku ukrytou v kapse prvního tmavého obleku, ve kterém osmnáctiletý

mladík na večerním gymnáziu skládal za velikých potíží, způsobených nepříznivým kádrovým posudkem, zkoušku dospělosti. Pět povídek nosil hrdina našeho vyprávění dva roky po kapsách naftou prosáklé uniformy šoféra pomocných technických praporů, krátce PTP. A kdybychom obrátili naruby jednu z posledních kapes, našli bychom v ní určitě psí známku z roku 2005 a snítku alpské protěže. Společným jmenovatelem všech uvedených bylo to, že kromě povídek se v nich už moc nenacházelo. Byly to doby, které byly bohaté hlavně svým mládím. Autor Jan Hlach si zůstává věrný a vypráví britským a zábavným stylem, nepostrádajícím ostrovtipem, příběhy protkané historkami někdy připomínajícími Haškovy humoresky. Jeho texty jsou nejen humorným, ale v případě těch z doby poúnorové i varovným svědectvím pro všechny, kdo by měli snahu tleskat samozvaným mocipánům. Tomáš Mertl

Tuto knížku, dostanete v Knize Olgy Trčkové. I další tituly jsou doporučením, jak si zpříjemnit letní putování, jak se poučit i pobavit. Dovolena bez knížky prostě není celá!

Další tituly:

Po cestách Švejkovy budějovické anabáze, Radost z pozorování ptáků, To nejlepší z Novohradských hor, To nejlepší z Blanského lesa, Procházka po jihočeských hradech...

LOUČENÍ SE ŠKOLKOU

Zůstat ve školce s hodnými učitelkami, oblíbenými hračkami a v prostředí, které důvěrně známe – to je jistě aktuální sen leckterého předškoláka. Takže možná některé holčičky, kterým se ve školce obzvlášť líbilo, vystudují gymnázium a potom pedagogickou školu... a vrátí se do školky a už zůstanou. **V případě Daniely Remtové, ředitelky mateřské školy na Hluboké,** je to úctyhodných 42 let, kdy se stará o nejmladší občánky našeho města. A krom toho také nasazuje síly, aby udržela všechny budovy školky funkční, vybavené vším potřebným, a aby byly ve své práci spokojené i učitelky a další personál. Není to jednoduché, věřte.

Daniela dělá svou práci ráda, a přes všechny starosti, které do referátu ředitelky patří, má pořád úsměv na tváři. Děti ji mají rády a ani se jim nedivím. Stačí si poslechnout, o čem si s nimi povídá, o čem se zpívá a podívat se, co se maluje nebo tvoří (zatím) nešikovnými prstíky. Ve školce na Hluboké děti učitelkám říkají jménem a tykají jim – podle mého je to známka domácího prostředí a blízkého vztahu učitelek k dětem.

V září Daniela ve školce předá své starosti i radosti jiné paní ředitelce a konečně vykročí mezi dospěláky. Jde o to, jestli se jí brzy nezačne stýskat po malých hrníčkách s krtečkem... A po nepřestávajícím štěbetání holčiček a kluků...

Dadlo, jak dlouho chodíš (jako dospělá) do školky a ve které jsi začínala?

V září 1979 jsem nastoupila na své první místo učitelky ve školce dole v Zámostí, tehdy Rudé armády 277. Karlovu univerzitu v Praze jsem studovala dálkově 5 let do roku 1991, kdy jsem promovala. Pamatuji, že jsem ještě stihla zkoušku z politické ekonomie v listopadu 1989, čtyři dny před revolucí... Ve školním roce 1992- 1993 jsem byla pověřena vedením dvou pracovišť na Zámostí. Tehdy to bylo tak, že každá budova školky na Hluboké měla svoji ředitelku – dvě budovy v Zámostí: v ulicích Ruská a Rudé armády (pak přejmenované na Pražskou), dvě na Masarykově ulici naproti sobě, a také v Municích a v Kostelci.

V listopadu roku 2002 došlo ke sloučení všech školek v jednu příspěvkovou organizaci Města Hluboká nad Vltavou. Do té doby všechny pracovnice spadaly pod Okresní úřad v Českých Budějovicích. Byl vyhlášen konkurz a já se stala ředitelkou šesti odloučených pracovišť. Postupně ubývalo dětí v Municích a Kostelci, pracoviště se uzavřela, na MŠ Ruská byla přistavena jedna nová třída, budova na Pražské byla prodaná.

To ještě byly zlaté školkové časy.

Co tím myslíš?

Dnešní ředitelka mateřské školy hlavně papíruje. Dělá ekonoma, právníka, personalistu, účetní – okresní úřad za nás původně řešil všechno,

platy, neschopenky, mateřské dovolené... Ředitelka mohla pracovat jako učitelka s dětmi s celkem čistou hlavou. Větší města mají pro školy a školky své zástupce na školském odboru na magistrátech měst, ten je zaštiťuje, informuje, organizuje porady... takže vědí, co se právě v legislativě chystá. My jsme menší obec, a tak si všechno musíme zjistit, nahlédnout a načíst sami. Přihlašujeme se na semináře – což je mimochodem v dobách covidu on – line záležitost před obrazovkou počítače. Už to není osobní setkávání ředitelky školek, kde jsme si mohly předávat zkušenosti. Bylo to inspirativní, mohly jsme se srovnávat, jak to dělají jinde. Středisko služeb školám organizuje semináře pro začínající učitelky a nabízí další témata. Hlavním smyslem je poskytovat školám a školským zařízením podporu formou zajišťování dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků. Když se mění metodika, výchovné programy – hned jsme se mohly ptát a diskutovat. Snad časy on – line setkávání skončí. Tak jako dětem velmi chyběl sociální kontakt, tak nám nadále chybí profesní kontakty a napřímo sdělované informace...

Chceš říct, že ředitelka školky už je víc úřednice než kamarádka dětí?

Bohužel. Podívej se na mou kancelář. Police padají pod šanony, skladují tady hračky... a nad papíry strávím víc času než mě těší.

Jen co nabereš nějakou informaci, musíš k ní vypracovat a vytisknout směrnici, protože čím víc směrnic, tím lépe! Směrnice na další vzdělávání pedagogických pracovníků, na hospitace, na výběr úplaty za vzdělávání, směrnice na docházku, skartační řád, do toho GDPR atd.

Takže před těmi 42 lety školka produkovala mň papírů a víc si hrála s dětmi?

Ale zase jsme musely absolvovat politické vzdělávání, kdy jsme dojížděly do ČB na školení, kde nás vždy na jiné mateřské škole vzdělávala soudružka ředitelka. A musely jsme mít připravené referáty nebo aktuality k politickým událostem.

Byla jsem ještě svobodná, délka praxe skoro žádná, kolem mne zasloužilé učitelky s praxí 15 let, 20 let... a já si tehdy říkala – tolik let, jestlipak to taky dám? Uteklo to, 42 let je pryč.

A za tu dobu jsi vychovala stovky dětí, a s manželem dceru a syna.

Na mateřské s Klárkou jsem byla krátce, pak nám hlídala hlubocká babička. Se synem dva roky a utíkala jsem zpátky do školky, abych nepřišla o místo ve svém bydlišti a nemusela dojíždět třeba do školky v Kotěhůlkách...

Že vydržím tak dlouho, jsem netušila. Však taky lidi, když se dozví, že pracuješ ve školství léta letoucí, už se na tebe dívají s podezřením, jestli nemáš nějaké tiky. Tuhle mi jeden pán povídal: A nešísláte doma na manžela?

Nešíslám, ale všechno mu 3x, 4x zopakuju, to je síla zvyku. A ještě, když jdeme s rodinou na procházku a je nás víc, tak na ulici u přechodů hledám v kapse terčik na přecházení.

Děti nemůžou být jak cvičené opičky, ale někdy musíš říct důležitá sdělení, a to pak kontroluju: Slyšeli jste mně? Kdo mě slyší a vidí, zvedne ruku. Dětem je třeba připomínat i několikrát zopakovat, co mají dělat. Děti šly po covidové domácí přestávce strašně dolů s pozorností, návyky, koncentrovaností... začínáme u těch nejmladších od začátku.

Jsi prostě zodpovědná, to je typická učitelská vlastnost. Dnes je kromě školek více nabídek na „hlídání“ malých dětí, ale asi ne všude mají zaručenou zodpovědnost a vyškolené pedagogy, ne všude se kontroluje složení stravy, hygiena a bezpečnost dětí. Časy se mění a s ním i pojetí „školky“. Od těch klasických třeba po lesní školky.

Dnes už například lesní školky do vzdělávacího systému patří, ale nepatří tam například dětské skupiny. Legislativa mívá zpoždění. Proto by si relevantní informace měl nastudovat sám rodič.

Lidé si volí typ školky podle svého zaměření. Když dá rodič dítě do lesní školy, počítá s tím, že si děti hrají venku za každého počasí a že se vrací zmazané od bahna s jehličím ve vlasech, ale šťastné. Ve školce kamenné máš někdy

obavy, aby se rodiče nezlobili, když v šatně zjistí, že mají děti špinavá kolena na kalhotách.

Jako každá máma obdivuji na učitelkách ze školky, že dokážou uhlídat pytel blech. Dvě děti dají zabrat, ale když je jich dvacet...? Zodpovědnost nad zdravím dítěte je samozřejmě nadřazeno veškerému konání.

Učitelky jsou v tomto ohledu jednou nohou trvale nakročeny do maléru. Úraz je strašák. Takže ano, bezpečnost na prvním místě. Do knihy úrazů zapisujeme i hloupou odřeninku z vycházky: stalo se, ošetřeno, dohlížela ta a ta učitelka. Ale za to, že si děti šlápnou na nohu, že uklouznou, upadnou, za to nemůžeš. Všechno neohlídají ani rodiče, ani my. I když máme opravdu velký trénink. Jdeme procházku po chodníku a můžete zaslechnout paní učitelky: POZOR popelnice, pozor sloup, kaluž... naštěstí už nikde nevisí poštovní schránky v úrovni dětských hlaviček.

Ráno, když přicházejí děti do školky, paní učitelky kouknou a hned se ptají ještě před maminkou, kde kluk přišel k modřině, škrábanci. Trochu se tím sichrujeme.

Musíš mít cvik, instinkt, musíš odhadnout, kterému dítěti věřit – a pustit ho samotné na záchod. V hlavě máme snad radar. Když se dělají ruční práce, nůžky do ruky, byt dětské – vždy je to o malých skupinkách pod naprostým dohledem, zbytek si hraje... A hned musí být děti poučeny o bezpečné práci s nůžkami, jak se bezpečně chovat např. v autobuse, jak na hodině plavání, bruslení, jak chodit po chodníku. A to i zapisujeme do třídních knih.

Samozřejmě si o tom povídáme. Kluci si hrají na policajty, a jiné akční figurky z televize, takže už těch 40 let jim to kazím domluvou: Kluci, jsme kamarádi, nepereme se, nestrkáme do sebe a neubližujeme.

Dopust' se srovnání. Byly děti, když jsi začínala, jiné než dnes?

Děti jsou děti, tehdy i dnes. Mění se prostředí, kterým jsme obklopeni. Děti byly dřív vděčnější. Rády si hrály, respektovaly autoritu – i tehdy měly své učitelky rády, víc je „poslouchaly“. Stejně tak vstřícnější byli rodiče, nenahliželi na učitelky jako na člověka, který je jim podřízen a povinován.

Tehdy rodiče nic neřešili: ať jí, co má, nic jiného nebude. Poslouchej paní učitelku, já se zeptám, jestli jsi byl hodný. Dnes často slyším, prosím vás, dejte mu jenom suchou rejži bez omáčky. Zeleninu mu nedávejte vůbec, on ji nerad. Mnozí rodiče nechápou, že když nenechají dítě žít běžný život, nenaučí ho přizpůsobování, ale žádají pro něj trvale výjimky, nakonec mu tenhle způsob samotnému bude ztrpčovat život.

Jak to fungovalo v socialistické školce?

Za dobu celé mé praxe se změnilo asi 3 metodiky vzdělávání. Když jsem začínala, program dne začínal PŘESNĚ 10 minutami cvičení, pak byla jazyková a literární výchova, matematická představa, výtvarná výchova. Přišla inspekce, nandala jsem hodinky na ruku a jelo se. A do záznamu nám třeba napsali, že dítě špatně odvíjí plosky nohou od podlahy. Sledovalo se, jestli se děti správně svlékají v šatnách, odshora dolů. Dneska objevíš děti v bačkorkách na vycházce, v botičkách až na záchodě, když se vrátíme z vycházky, a nic se neděje... *směje se Daniela.*

Tehdy vládł větší řád. A rozdělení do věkových kategorií. A tečka.

Postupně se všechno rozvolňovalo, dnes mají školky tak zvaný Rámcový vzdělávací program, který vypracovali na MŠMT. Podle něj si každá školka přizpůsobí sobě na míru školní vzdělávací program.

Pro všechny věkové skupiny má každá třída vypracovaný Třídní vzdělávací programy se zaměřením: dítě a svět, dítě a společnost, dítě a psychika, dítě a ten druhý, dítě a tělo. Takže už nemáme klasické fyzické cvičení upažit, vzpažit, předklon, ale schováme pod to různé pohybové aktivity. Procvičuje se manipulace s předměty, jemná a hrubá motorika, oblékání. Takže vše rozpracováno do různých bloků, samozřejmě zábavných. Aby to děti bavilo.

Naše mateřská škola si to pojmenovala tak, že máme školní vzdělávací program „Barevný rok ve školce“ a v něm jaro, léto, podzim, zima. V září nastává seznámení: Hola, hola, školka volá. Přicházejí nové děti, mladší přejdou do třídy starších dětí, je to adaptační měsíc. Pak přijde Červený podzim maluje, Bílá zima čaruje, Zelené jaro probouzí a Žluté léto volá... Na vypracování Školního vzdělávacího programu se podílela všechna pracoviště MŠ a podle něj celoročně pracujeme, hodnotíme na závěr školního roku, rozšiřujeme a doplňujeme podle potřeby.

Dnes je všeho nadbytek. Rozmazlená doba. Zvlášť pro děti chceme všechno nej... Děti jsou od malička obklopeny spoustou věcí, technikou, každé přání předem splněno. Co jim chybí?

Někdy si myslím, že právě obyčejné bezstarostné dětství. Čas rodičů pro společné prožívání. Radost ze života s blízkými, užívání společného času, který rychle odplývá.

Děti a jejich volný čas jsou dnes „řízené“. Když odhlédneme od doby covidové, je obvyklé, že i školkové děti mají program naplněn do poslední minuty. Odpolední kroužky dřív pro školkové děti neexistovaly, možná cvičení v Sokole... ale dnes už u předškoláků: koně, tancování, malování, jazyky, keramika, mažoretky, hokej, fotbal – já nevím, kde zbývá čas pro volnou dětskou hru s vlastní fantazií a ve vlastním rytmu...

Po příchodu do školky u nás probíhá ranní hra, protože hraní je v tomhle věku důležité. Socializace, adaptace, spolupráce s ostatními dětmi, rozvíjení motorických dovedností a fantazie. Hra ve skupinkách, umět pracovat s kamarádem, umět se dohodnout... Děti tyhle dovednosti ztrácejí, protože na 40 minutovém

kroužku je diktovaný přesný program, všechno na povel.

Samozřejmě máš děti šikovné na výtvarné práce, malování, modelování, pak děti sportovněji založené. Poznáte okamžitě dítě, kterému rodiče doma čtou. Má větší přehled, dobře se vyjadřuje. Všeobecně velmi upadá úroveň řeči. Patlání, šislání, malá zásoba slov, neporozumění mluvené řeči... Děti nezvládnou sykavky, neřeknou r a ř – to už je to nejtěžší na konec, ale je důležité to zvládnout před nástupem do školy. A proč to tak je? Děti dnes jenom naslouchají: dívají se na televizi, koukají do tabletů, rodič při procházkách telefonuje a své dítě moc nevnímá, nekomunikuje s ním. Děti pak neumí samy vyprávět. Obyčejná vzájemná komunikace, rodinné vyprávění, ukazování, společná „práce“ s tátou nebo mámou v mnoha rodinách chybí. Děti pak nastupují do školy s velkým handicapem. Když se zeptáme, komu doma čtou před spaním pohádku, přihlásí se minimum dětí.

Tvé rozhodnutí skončit a odejít do penze je definitivní?

Kdybych byla jen učitelka, ještě s dětmi zůstanu. Práce s nimi mě baví a bavila vždycky. Ale ředitelské papírování, odpovědnost za školkové budovy, veškeré rekonstrukce, kterými jsme prošli, údržba zahrad, jednání s rodiči, každoroční zápisy do školky, to všechno je náročné a někdy frustrující. Všechny starosti si odnáším domů. Jsem neklidná, nemůžu spát, budím se ve tři ráno. A když spím, tak se mi stejně zdá o školce. O víkendu čekám, jaký další problém vyvstane v pondělí.

Klid na práci s dětmi, a ostatní hodit za hlavu, to by mi stačilo.

Odcházíš ve chvíli, kdy jsou rekonstruovány prostory pro novou třídu v budově bývalé kaviárny... Takže ji ještě dovybavíš a zavřeš za sebou dveře?

Pravda je, že jsem toho řešila dost. Veškeré rekonstrukce školkových budov, přístavbu v Ruské ulici, vybavení tříd a kuchyněk, modernizaci sociálních zařízení, údržbu zahrad.

Máme sedm tříd, od září se otevře osmá v areálu U Parku.

Samozřejmě budovy školky jsou velkou zátěží pro město, údržba se prolíná všemi roky, které jsem jako ředitelka prožila. Jedna jediná moderní velkokapacitní školka by asi byla provozně jednodušší.

Někde máme třeba pošpatnělou fasádu, ale prosím vás, jsou to staré historické budovy! Ve všech školkách se za moji éru opravily střechy, to bylo nejdůležitější, nikam nám neprší. Školky se zateplily, měnila se okna, ve všech také nábytek. Upravovaly se záchody dle vyhlášky „pět dětí na jeden záchod“. Vše za pomoci města, event. grantů. Obměnila se lehátka, lůžkoviny. A samozřejmě nám nosí hračky nejen Ježíšek. Máme tři zahrady, a když uděláš něco na jedné, hned se hlásí z druhé, že také něco potřebují. Ale těch peněz na investice je jen jedna hromádka...

Vy jste jednotlivá pracoviště měli tak trochu rozlišená. V Záměstí víc aktivní a sportovní, na Masarykově ulici výtvarná. Změnilo se to?

Bereme to tak, k čemu má ten prostor předpoklady. Na Masarykově je velká aula, vhodná pro divadla a setkávání. Naproti ve „Schwarzenberské“ je zas velká a moc pěkná zahrada. Já ale to kastování nemám ráda. Jsme jedna školka Hluboká nad Vltavou, která má teď sedm tříd. Nemůžeme být v jedné budově, jak je jinde obvyklé, tak jsme zkrátka rozprostřeni po celé Hluboké. Loni jsme přidali jednu třídu ve „Schwarzenberské, Ruská a Masarykova má po dvou třídách. S novou třídou otevřenou v září věřím, že budeme mít počet míst pro děti dostatečný.

Mám pocit, že ve školství každé ministerstvo trochu experimentuje. Jednou se zruší jesle, pak se doporučí nástup dvouletých dětí do školek... Jsi spíš konzervativní učitelka nebo podporuješ módní vlny?

Jsem spíš učitelka, která vychází z praxe. My to máme zavedené tak, a všechny učitelky s tím souhlasily, že máme ve třídě děti stejného věku. Podle našeho mínění je to snazší při organizování různých aktivit, které přizpůsobujeme věkové skupině. V rodině je to samozřejmě jiné, děti a rodiče tvoří smíšenou skupinu. Když nastoupí malé děti poprvé do školky, do Vánoc trvá, než se naučí svou značku v šatně, zvládnou odloučení

VŠECHNO, CO OPRAVDU POTŘEBUJÍ ZNÁT

o tom, jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské školce. Moudrost mě nečekala na vrcholu hory zvané postgraduál, ale na pískovišti v nedělní škole. Tohle jsem se tam naučil:

- O všechno se rozděl.
- Hraj fér.
- Nikoho nebij.
- Vracej věci tam, kde jsi je našel.

- Uklízej po sobě.
- Neber si nic, co ti nepatří.
- Když někomu ublížíš, řekni promiň.
- Před jídlem si umyj ruce.
- Splachuj.
- Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.
- Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a tancuj a hraj si a pracuj.
- Každý den odpoledne si zdímní.
- Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta,

chytni někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

- Nepřestávej žasnout. Vzpomeň si na semínko v plastickém kelímku – kořínky míří dolů a rostlinka stoupá vzhůru a nikdo vlastně neví jak a proč, ale my všichni jsme takoví.
- Zlaté rybičky, křečci a bílé myšky a dokonce i to semínko v kelímku – všichni umřou. My také.
- A nikdy nezapomeň na dětské obrázkové knížky a první slovo, které ses naučil – největší slovo ze všech – DÍVEJ SE.

Robert Fulghum

od maminky, pochopí školkový režim, obsluhu u záchodků, u jídla a tak dále. Někteří rodiče mají pocit, že když jsou malé děti společně se staršími ve smíšené třídě, že je to posune vpřed. Ale my máme zkušenost, že je to přesně naopak. Spíš ti starší spadnou zase na nižší úroveň, ale dokážou mladšímu kamarádovi pomoci.

Jsou činnosti náročnější: chodili jsme bruslit, plavat, předškoláci mají angličtinu, cvičení, tancování, jógu – menší děti nestačí tempu, nechápou obsah, neujdou tolik, co starší. S předškoláky dojdeme na zámek a zpátky, pěšky ze ZOO, s malinkýma je to pro ně neúměrná zátěž. Starší jsou zvědavější, chtějí už diskutovat o „závažnějších“ tématech, mají větší přehled, znalosti. Malé si chtějí hrát.

Jaký je rozdíl mezi holčičkami a kluky?

To nejde zevšeobecnit. Někteří kluci jsou zodpovědní a některé holčičky se perou. Samozřejmě se s holčičkami líp naváže vztah a líp se s nimi povídá, jsou většinou klidnější a vděčnější. Ráno o nich nevíš, vezmou si kreslení a drbou s kamarádkami. Kluci kreslí jen z donucení a klid příliš nešíří. Jsou samozřejmě živější a potřebují vydat víc energie.

Co aktuálně máte ve školce na programu? Když jsem přišla, slyšela jsem ze třídy nějakou básničku o vodě?

Pro každý týden si každá paní učitelka připraví program, co by měly děti splnit, aby se někam posunuly. Tento týden si povídáme na téma VODA a význam vody pro život. Pracujeme s atlasy, globem, namalovali jsme si kapičku, naučíme se básničku, hrajeme si s vodou. Je potřeba dát dětem více nabídek k činnostem, činnosti se musí střídát. Děti nevydrží dlouho stát, sedět, musí to být pro ně pestré a zajímavé. Předškoláci jsou již náročnější. Pracujeme s pracovními listy, s odbornou literaturou, metodickými a didaktickými pomůckami, čerpáme ze seminářů. Zkrátka nejsme na

dovolené, jsme školka a už jsi jistě slyšela: Všechno, co potřebuješ znát, jsem se naučil v mateřské školce!

A nejen my učitelky učíme děti, děti učí nás... Máme multiboardy, to jsou interaktivní tabule – vše je zabudováno ve velké obrazovce. Je přenosná, funguje všude, kde je wifi. Já, bázlivý technický antitalent jsem vedena dětmi protřelými používáním posledních výkřiků techniky. Naši „ajtáci“ na nás volají: Tenhle čudlík zkus zmáčknout, tenhle obrázek rozkliknout...

Jak najít do školky dobré nové učitelky?

Není to lehké. A není to jenom o tom mít rád děti. Jako v každém řemesle, někdo má talent, někdo ho má míň. Nároky na vzdělání učitelek jsou velké, nicméně jenom o vzdělání naše profese není. Teprve v praxi se pozná, jak učitelka zvládne plnou třídu dětí. Vždycky jsem „mladé“ učitelky dávala spíš k malým dětem, tam je to víc o hraní a mazlení. A nechat je, aby mohly zdálky okouknout starší děti, protože ve třídě předškoláků už je to náročnější.

Takže je to o umění porozumět si s dětmi, pochopení, že pedagogika má své světlé i stinné stránky. Hlavně neztrácet energii a být trvale připravená vydávat ze sebe to nejlepší. Děti nezajímá, jestli učitelku bolí hlava, nebo má trable doma.

Máme k dispozici kvalitní tituly odborné literatury, každá z učitelek se může dál vzdělávat na seminářích. Témat k učení máme dost: Diagnostika dětí, jaké jsou děti s problémy vzdělávání, zaměření na předškolní zralost... Podle mě jsou knihy kvalitních autorů komplexnější než těkavé hledání na internetu.

Nějaký nápad?

Občas mě napadá, udělat školku pro dospělé. Že by přišli a užili si jeden běžný den školáčka, aby viděli, jak to ve školce funguje, co s dětmi

MATEŘSKÁ ŠKOLA NAUČÍ DĚTI VÍC, NEŽ DOKÁŽE RODIČ DOMA

Předškolní třída ve školce je vnímána jako „malá první třída“. Nároky na děti jsou vyšší, ale ne tak, aby je nezvládaly, ale aby jim usnadnily nástup do školy. Děti se ve školce učí nové věci a rozvíjejí své schopnosti. Kromě toho se učí chovat v kolektivu a budují si sebevědomí. Děti, které navštěvují mateřskou školu, jsou lépe připraveny na základní školu. Mají bohatší slovní zásobu, základy matematických dovedností, rozvinutější jemnou i hrubou motoriku.

Funkce mateřské školy? Připraví předškoláka do školy

Předškolní docházka je místem, kde se dítě setkává ve strukturované organizaci s učiteli a dětmi. Naučí se postupovat podle pokynů, přihlásit se, když chce mluvit, soustředit pozornost na učitele, klást mu otázky. Zároveň se dítě učí respektovat a tolerovat ostatní děti.

Ve školce se dítě učí řešit problémy své i ostatních. Hraje si s vrstevníky, buduje si sebevědomí a důvěru v ostatní. Děti ve školce rychle zjistí, že mnoho věcí dokáží samy a nemusí o všechno prosit mámu. Pro jejich sebevědomí je to velký krok. Děti mají tisíce otázek a rodiče nemají neomezenou kapacitu. Ve školce děti dostanou mnoho odpovědí i dříve, než se zeptají. Hledají je s kamarády zkoumáním, experimentováním, konverzací.

novakdjokovicfoundation.org, parents.com

všechno děláme. Rodiče možná ani neví, že je to náročné. Najde se tatínek, který chodí pro dítě po konci pracovní doby školky, a paní učitelce na její výhrady řekne: „To víte, paní učitelko, ale já na rozdíl od vás chodím do zaměstnání.“ Jestli si rodiče myslí, že si ve školce jenom hrajeme s panenkami a autíčky, tak to není pravda. Držení tužky, zlepšování výslovnosti, obohacování slovní zásoby. Dětem čteme – tu krásnou klasiku, co patří k pokladům české literatury, učíme je básničky a písničky, tancujeme a cvičíme. Komunikujeme, učíme se pravidlům chování a základům morálky.

Základ výchovy začíná v rodině, pokračuje ve školce a veškeré další vzdělávání už je vlastně „jen“ nastavba charakteru člověka. Práci učitele nelze podceňovat a právě ve školce, myslím si, začíná všechno, otvírá se svět. Celý náš budoucí život. Vývoj v prvních šesti letech dítěte je ten nejdůležitější, tam je opravdu obsaženo všechno.

Co ti tedy školka dala a co vzala?

Školka mi dala krásných 40 let práce s dětmi, to mně moc bavilo.

Dětská energie nabíjí, dospělácké pracovní povinnosti zase vybíjí. Prostě jsem už po těch letech spíš v minulosti.

Práce ve školce je nápor na nervy – tedy ne že bych se kdy hroutila, ale mozaika úkolů, povinností, jednání s lidmi, a tím pádem vzájemných emocí, je někdy hodně náročná. Trochu mi mizí sebevědomí, protože s některými rodiči není domluva možná. Přijdou, zahrnou mě kritikou, a já jen kývu, ano, vyřeším, dohlédnu, zařídím, budu se snažit napravit. Většina z maminek a tatínků je příjemná a slušná, ale stačí, že jsou tři „stěžováci“. V letošním školním roce máme 169 dětí a v novém bude o 24 navíc. Seberou ti hodně z toho elánu, energie, invence, kdy bych ještě něco pro děti vymyslela a zařídila, společně s pedagogickými pracovníci naplánovaly nějakou akci. Málokdy přijde někdo pochválit: To je fajn, že máte pravidelná

divadla pro děti, že chodíte na dlouhé vycházky, do zoo, že jste sehnali novou atrakci na zahradu, že zvládnete plovárnu, návštěvu zámku... Ne všechny školky mají takové možnosti a inspiraci, jako my na Hluboké.

Ale tak je to asi všude při každé práci s lidmi. Snažím se čerpat uspokojení z toho, že většina rodičů si nestěžuje, tak věřím, že jsou třeba i spokojení.

My obyčejní smrtelníci dokážeme v rodině vychovat dvě, tři své děti. Tobě jich prošla pod rukama pěkná řádka...

To ani nedokážu spočítat. Těm mým nejstarším dětičkám je 38 let, napoprvé jsem nastoupila do třídy tříletých. Takže už se samozřejmě starám o děti svých školkových dětí... Celou tu dobu jsem pracovala podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Tuhle práci nemůžeš hodit za hlavu, nemůžeš na ni být nepřipravená.

Nikdy jsme se v naší školce nesnažili nic ožulit, jako že bychom pustili dětem televizi a popíjeli kávu. Jsme tady aktivně s dětmi a věřím, že v nich pobyt v hlubocké školce zanechá stopu, která je pro jejich další život důležitá. I když si to třeba neuvědomují. Nebo to neumí formulovat...

Když se totiž třeba děti odpoledne zeptám, jestli maminkám doma řeknou, co všechno jsme ten den dělali, ať mi připomenou, co to bylo, upřou na mně kukadla a řeknou „nic“ nebo „měli jsme oběd“...

Ale i tak...

Ale i tak je povolání učitelky v mateřské školce to nejkrásnější na světě. Alespoň pro mne ano.

Velice mě pobavil nápis na tričku jedné paní učitelky: „Baví mě být učitelkou v mateřské škole, i když je k tomu poměrně málo důvodů.“

VÍTĚZSTVÍ JE NAŠE!

Ráda bych se s vámi, čtenáři, podělila o sportovní úspěch dětí z mateřské školy.

Jak to všechno začalo?

Docela nečekaně.

V polovině měsíce května mi zatelefonovala paní ředitelka MŠ Pištín, zda bychom se nechtěli účastnit olympiády obecních mateřinek, která se bude konat od 15. do 18. června pod názvem Společně přes překážky 2021. Do konce května musela být odeslána přihláška.

Z důvodu epidemiologických opatření se olympiády mohlo zúčastnit pouze 10 dětí z přihlášených mateřských škol. Z celkového počtu 165 dětí MŠ Hluboká nad Vltavou bylo organizačně velice těžké a zdlouhavé vybrat ty nejlepší, a proto výběr sportovců byl pouze z MŠ Ruská.

Disciplíny byly celkem čtyři:

skok do dálky, běh na 50 m, hod míčkem do dálky, zdolání překážkové dráhy.

Na základě dopoledních sportovních aktivit (na školní zahradě) bylo vybráno 5 děvčátek a 5 chlapců, kteří 15. 6. odjeli za doprovodu 2 pedagogických pracovníků (hasičským autem a automobilem ke svozu dětí Obce Pištín) na místo konání – sportovní areál v Pištině.

Sportovní soutěžení se odehrálo ve třech dnech mezi 6 mateřskými školami.

V pátek 18. 6. se konalo slavnostní dopoledne pro všechny účastníky s vyhlášením vítězů a volným programem na zajištěných atrakcích. Každý účastník obdržel za své výkony medaili (všechny děti byly vítězové) a drobné ceny.

Ale stále jedna odměna, zlatý pohár, čekal na nejlepší mateřskou školu. Naše děti čekaly a doufaly, že to budou právě ony, které budou ty nej. Po dlouhé době napětí z úst organizátorky paní ředitelky Bc. Kamily Lidralové zazněla slova: „Jsou tady mezi námi děti, které byly o trochu lepší a je to družstvo „fialové“ (každé družstvo mělo svou barvu trička), děti z MŠ Hluboká. Ozvaly se dětské výkřiky, potlesk,

pískání a předání poháru přímo od pana starosty obce Pištín.

Ale pozor! Je to pohár putovní a ten nás zavazuje k tomu, že se děti z MŠ Hluboká musí zúčastnit další sportovní olympiády v novém školním roce 2021-2022, pokud se uskuteční.

Zatím pohár čeká, na čestném místě ve třídě Motýlků, na další úspěšný team.

Všem čtenářům musím sdělit, že asi největší podíl na 1. místě má náš nejmenší a postavou nejdrobnější (budoucí prvňáček) Camilo Miranda, který při hodu tenisovým míčkem přehodil vyznačenou dálku. Organizátoři sdělili po jeho výkonu: „Nám na to nestačí pásmo“.

Ostatní soutěžící házeli tak 7 až 8 metrů, Camilo hodil 27 metrů. Neskutečný výkon!

Bylo vidět, že chodí s tatínkem na tréninky baseballu Hluboká.

Camilo je opravdu pohybově velice nadaný a bylo to znát na všech jeho výkonech, i když ostatní děti se také moc snažily (např. ve skoku do dálky nebyla konkurence).

V pátek, po vyhlášení, za námi přicházeli všichni, kteří se na organizování olympiády podíleli a chtěli vidět borce, který „háze přes celou vesnici“. Nikolka, kamarádka ze třídy, jej chytila za ramena slovy: „To je náš sporták“.

Tato akce se opravdu moc vydařila a všichni věříme, že nic nebude bránit dalšímu ročníku olympiády Společně přes překážky. Velké díky patří organizátorům tohoto projektu.

Přejeme ze školky všem dětem a jejich rodičům klidné a prosluněné prázdniny!

Daniela Remtová

Léto s Jihočeským divadlem

Hrajeme pod
širým nebem

Obec Holašovice
Zámek Blatná
Státní zámek Třeboň
Statutární město
České Budějovice

Program červenec – srpen 2021

Červenec 2021

16. pá **Prodaná nevěsta** / komická opera
Náves obce Holašovice / 20.00
17. so **Prodaná nevěsta** / komická opera
Náves obce Holašovice / 16.00
23. pá **Nabucco** / opera s biblickým námětem
Zámek Blatná / 21.00
24. so **Nabucco** / opera s biblickým námětem
Zámek Blatná / 21.00

Srpen 2021

17. út **Maryša: Příběh vraha** / folklórní doku-drama
České Budějovice – Malý jez / 20.00 / **15+**
18. st **Maryša: Příběh vraha** / folklórní doku-drama
České Budějovice – Malý jez / 20.00 / **15+**
20. pá **Karkulka vrací úder** / trochu jiná pohádka
Zámek Blatná / 16.00 / **6+**
Maryša: Příběh vraha / folklórní doku-drama
Zámek Blatná / 20.00 / **15+**
Hudba rožmberských komnat
prohlídka zámku s operou
Státní zámek Třeboň / 18.30 / 19.30 / 20.30 / 21.30

21. so **Karkulka vrací úder** / trochu jiná pohádka
Zámek Blatná / 16.00 / **6+**
Maryša: Příběh vraha / folklórní doku-drama
Zámek Blatná / 20.00 / **15+**
Hudba rožmberských komnat
prohlídka zámku s operou
Státní zámek Třeboň / 18.30 / 19.30 / 20.30 / 21.30
22. ne **Hudba rožmberských komnat**
prohlídka zámku s operou
Státní zámek Třeboň / 18.30 / 19.30 / 20.30 / 21.30
24. út **Maryša: Příběh vraha** / folklórní doku-drama
České Budějovice – Malý jez / 20.00 / **15+**

Vstupenky v prodeji: pokladna Jihočeského divadla,
Ticketportal, CB System, GoOut.

V den představení lze koupit vstupenky na místě dle
volné kapacity.

Vstupenky na Hudbu rožmberských komnat budou
v prodeji od 15. července 2021.

Sledujte nás na:

Informace: www.jihoceskedivadlo.cz

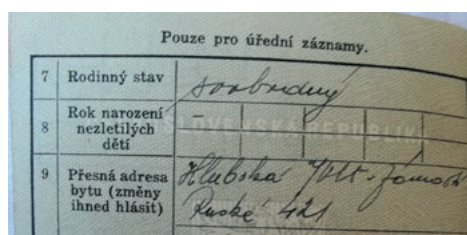
Uvádíme v rámci projektu Jihočeské divadlo venkovu.

PROČ SE RUSKÁ ULICE JMENUJE RUSKÁ?

Kauza z Vrbetic trochu nečekaně zasáhla i Ruskou ulici na Hluboké. Vznikla petice, vyhrazující se proti jménu „Ruská“ jedné ze Zámosteckých ulic. V návrhu bylo, aby se ulice přejmenovala na jiné jméno v reakci na teroristické akce ruských agentů u nás, i ve světě.

Petice vyzývající ke změně jména však zůstala usedlíky v ulici nevyslyšena. Ulici zůstane na přání místních původní jméno Ruská. Tak jako v roce 1989, kdy se ve městě změnila jména některých ulic, jejichž názvy většinou oslavovaly hrdinný Sovětský svaz... Ani tehdy ke změně v této ulici nedošlo, ač byla navrhována. Jméno Ruské ulice sahá historicky hlouběji do minulosti, a s aktivitami dnešního Ruska, KGB a prezidenta Putina evidentně nemá co

do činění. Místní se domnívají, že vznik názvu jejich ulice patří do období konce 19. století, event. doby I. světové války až do začátku II. světové války.

Historicky k této ulici pojmenování Ruská patří, i když se nám popravdě nepodařilo dohledat přesně od kdy. Ve starých mapách z 19. století bylo ještě dnešní Záměstí protnuto pouze dnešní Pražskou ulicí, kolem byla jen pole a louky.

Sešli jsme se s pár usedlíky z Ruské ulice, v domě Bohunky a Karla Krejčích. Starousedlík Karel Krejčí se mamince narodil při domácím porodu přímo v domě, kde si právě povídáme. Ukáže nám fotografii svého dědečka Josefa Trubky a sám sebe jako malého kloučka – dědeček kouřil dlouhou fajfku a nosil papuče. Dožil se požehnaného věku, narodil se roku 1889 – zemřel roku 1973. Škoda, dědeček Josef by nějaké podrobnosti vzniku jména ulice určitě znal. Ruská ulice byla na fotografii v té době ještě prašná a dům měl venkovský plaňkový plot...

„Můj otec tvrdil, když se měla ulice přejmenovávat v roce 1989, že se jmenuje Ruská odjakživa, co on pamatuje“ říká pan František Dvořák, „A že se tak jmenuje podle člověka, který tady v ulici bydlel první, v prvním domě na začátku ulice a jmenoval se Rus. Jestli tak tomu člověku říkali, jestli to třeba byl přistěhovalec z Ruska, nebo to bylo jeho oficiální příjmení, to bohužel nevím.“ Pan Dvořák má po dědečkovi uložený jeho občanský průkaz, ale tehdy se v něm ulice ještě neuváděly. Jenom Hluboká nad Vltavou, někdy se do dokladů uvádělo i Záměstí – a stačilo to. Tahle praxe, občanka bez adresy a jména ulice, se potvrzuje i v občanském průkazu tatínka pana Dvořáka. Jméno a příjmení otce a rok 1947 v pracovním průkazu už ale jasně dokládají, že tehdy se ulice jmenovala Ruská (viz foto).

Pokud se najde nějaký čtenář, který by informaci o vzniku jména ulice Ruská věděl, budeme rádi. A budeme rádi, když se Rusko začne snažit žít podle pravidel demokracie. Třeba pak přibude ulic, které se rády pojmenují po velmoci, která ovlivňovala a nadále se snaží ovlivnit dění ve světě...

ULIČNÍ NÁZVY NA HLUBOKÉ

V době, kdy Hluboká začala nabývat charakteru města, ujala se po některé zdejší ulice zvláštní označení. Hlavní ulice byla zvana prostě Hlavní, ulice směřující k Budějovicím zase Budějovická, ulice stoupající nahoru po svahu již tehdy Horní. Roku 1896 obecní výbor veškeré ulice pojmenoval oficiálně. Tím vlastně položil základ k pozdějším změnám, k nimž 20. století nabídlo příležitostí více než dost.

Jako první přejmenovali 12. března 1916 Hlavní třídu k počtě mocnáře na třídu Františka Josefa I., jméno se však příliš nezažilo a ostatně ani zažít nestačilo, neboť ještě před koncem roku 1918 se ulice změnila na Masarykovu. K zachování památky prof. Talíře se městské zastupitelstvo 15. ledna 1921 rozhodlo přezvat ulici Sadovou, která strmě stoupá kolem Talířovy vily k parčíku, na Talířovu. Dne 12. května 1932 potom přejmenovalo Budějovickou na třídu Dr. Miroslava Tyrše. Tento název, a samozřejmě i jméno Masarykovy třídy, musely za války zmizet, po ní se však opět vrátili. Hlubockému náměstí se po osvobození říkalo Vítězné, ale již počátkem března 1946 dostalo k narozeninám presidenta jméno Dr. Edvarda Beneše a ještě později název náměstí Československé armády.

K velkému „přebarvování“ názvů došlo v roce 1946, kdy národní výbor přejmenoval ulici Zámeckou na Petra Bezruče, Horní na Šumavskou, Hřbitovní na 28. října, Školní na Boženy Němcové, Rejdiště

na Švermovo náměstí (dnes Švermova ulice), Sadovou na 5. května, Třeboňskou na Malinovského, Hosínskou na Jana Žižky, Výrovnu na Na Vyhlídce, Růžovou na Jiráskovu, Nádražní na Stalinovu a Lannovu na Revoluční. Zcela nový název zároveň obdržely ulice Česká, Zborovská, Týnská, Husova, Palackého a Lidická (úsek hlavní silnice od Židovského hřbitova ke Hvězdářům), dále Sokolská, Karla Čapka, Fügnerova, K. H. Borovského, Vltavská, Křesínská, Svatopluka Čecha, Ruská, Zeyerova a Smetanova.

Šumavská se roku 1949 změnila na Leninovu, Masarykova tou dobou dostala jméno Gottwaldova. S odstraněním kultu osobnosti zmizelo označení Stalinovy a nahradil ho název ulice Rudé armády. Další ulice vznikly v polovině 70. let a získaly v lednu 1976 jména Dvořákova, Haškova, Právní, Lesní a Zvolenovská. Dosavadní Sokolskou přejmenovali zároveň na Sokolovskou. Kolem roku 1979 vznikla v Záměstí ještě ulice Nová. Tři ulice připomínající komunistický režim byly přejmenovány hned 19. února 1990: z Leninovy se opět stala Horní, z Gottwaldovy Masarykova a z Malinovského Třeboňská. Dodatečně změnilo městské zastupitelstvo 8. března 1993 název ulice Rudé armády na Pražskou. V roce 1995 obdržely ulice v Záměstí vzniklé novou výstavbou jména významných českých hudebníků. Počátkem roku 1997 byla pojmenována ulice U Fáberů.

z knihy Město jménem Hluboká Daniela Kováře a Pavla Koblasý

VZNIK NOVÉ ODRŮDY HRACHU NA HLUBOKÉ

CO TO ZNAMENÁ?

Je to úspěch!

Nová odrůda hrachu je totiž ekonomicky výhodná v tom, že produkuje dusíkaté sloučeniny ve větší míře než je obvyklé, a tím prohnou pole a zvýší užitkovost půdy. Dělá to zadarmo, aniž by bylo potřeba používat drahé umělé hnojivo, traktor, a při tom pálit naftu... Odrůda zřejmě brzy bude zajímat biozemědělce, kteří potřebují hnojení zcela bez chemie. Pro ně je to odrůda jak na míru ušitá.

Stvořit novou odrůdu ale není jednoduchá záležitost. Pokud máte trochu času – tak dvacet let – odborné vzdělání a hodně trpělivosti, podařit se to může...

O nové odrůdě hrachu, která se postará o kvalitní a ekologické prohnání půdy, jsme si povídali s Ing. Josefem Vondrysem, CSc.

Všechno, co dnes zemědělci pěstují na polích, se nepěstuje v podobě jednotlivých druhů rostlin jako třeba brambory, pšenice, řepa, řepka, hrách apod., ale ve formě vybraných skupin v rámci daného druhu, které splňují určité požadavky. Tyto požadavky jsou různé. Nejdůležitější z nich je výnos pěstované rostliny. Ale může to být i její kvalita, tvar, chuť a podobně. Tyto speciální skupiny rostlin v rámci daného druhu nazýváme odrůdy. Tyto odrůdy se v přírodě tvoří jen vzácně, většinou jejich tvorbu zajišťuje člověk, a to metodou výběru jedinců splňující dané požadavky člověka. Proces získání nové odrůdy je dlouhodobá záležitost, která běžně trvá 15–20 let.

V únoru roku 2021 byla ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským v Brně uznána nová odrůda hrachu, jejímiž autory a majiteli jsou Karel Novák z Prahy a Josef Vondrys z Hluboké nad Vltavou. Odrůda se jmenuje AZOTIX a je speciálně zaměřena na vyšší fixaci, tj. zapojení molekulárního dusíku (N₂) z ovzduší do koloběhu dusíku v přírodě. Molekulární dusík, kterého je ve vzduchu téměř 80 %, není za normálních okolností použitelný ve výživě rostlin a právě dusíkatá výživa je nezbytnou podmínkou výnosu polních plodin. Do dvacátých let dvacátého století byl jediným zdrojem dusíku čpavek (NH₃) vznikající jako meziprodukt rozkladu organických dusíkatých sloučenin v podobě chlévské mrvy, exkrementů zvířat a lidí, kompostů a podobně. Zvláštní postavení v koloběhu dusíku měla skupina rostlin obecně nazývaná leguminozy, nebo luskoviny či jeteloviny, jejichž zařazení do osevních postupů znamenalo ukončení tzv. úhorového hospodaření v 19. století. Ve 20. letech minulého století přišli dva autoři – Němci Haber a Bosch – na způsob, jak vytvořit z molekul dusíku dusíkatou sloučeninu, použitelnou ve výživě rostlin. Tento objev díky zvýšení výnosů obilovin a brambor

z Hluboké nad Vltavou. S kolegou z Prahy, prom. biol. Karlem Novákem, CSc., utvořili soukromý výzkumný tým. Zemědělská věda není jen o biologii, chemii a dalších vědách. K nápadu, teorii, musíte totiž přidat praxi – to znamená pěstování určité rostliny s trpělivostí dlouhou desetiletí. Konečný výsledek neuspěcháte, přírodní procesy se popohnat nedají. Oba výzkumníci tak vypěstovali tu správnou odrůdu hrachu – jak říká Ing. Vondrys: „vlastníma rukama i hlavou“.

Zatím byl tedy výzkum pro dvojici nákladný a náročný na ručně odvedenou práci, nicméně práce je bavila, protože věřili, že pracují na dobré věci. To nakonec potvrdilo i šlechtitelské osvědčení nové odrůdy. Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský je jediný úřad oprávněný uznat novou odrůdu v Česku, který vydá příslušný doklad. Dnes už platí, že tímto je odrůda uznána i v celé EU.

zabránil v Evropě po I. sv. válce hladomoru. Cena, která se platí za vytvoření dusíkaté sloučeniny z molekul dusíku, je cena energie, kterou je třeba na redukci dusíku na čpavek vynaložit. Haber a Bosch potřebovali vysokou teplotu a vysoký tlak, aby přinutili netečný dusík ke slučování s vodíkem. Je potřeba 5 až 10 litrů energie nafty, abychom vytvořili 1 kilogram dusíkaté sloučeniny, použitelné ve výživě rostlin. Proto jsou dodnes dusíkatá hnojiva v závislosti na ceně energie poměrně drahá.

Protože vše živé je závislé na dusíkatých sloučeninách (aminokyselinách, bílkovinách atd.) nemohla příroda čekat až na vynález Habera s Boschem, ale vybavila touto schopností zprvu některé mikroorganismy a později některé rostliny, aby v symbiotickém vztahu (tedy vztahu oboustranně výhodném) dokázaly zabezpečit tvorbu vlastních dusíkatých sloučenin, za použití redukovaného molekulárního dusíku z ovzduší. Předností tohoto přírodního procesu je hlavně to, že dokáže „vyrábět“ dusíkaté sloučeniny za normálních teplot a tlaků, tedy z našeho pohledu zadarmo, a tak, že žádné nitráty a další dusíkaté soli neznečišťují vodu a půdu.

Jak se množství takto vytvořených neboli symbioticky fixovaných sloučenin dusíku dá změřit? Metod je více, a některé jsou poměrně složité, tedy drahé. Například stanovení obsahu dusíkatých látek v biomase rostlin chemickou analýzou stojí peníze.

Protože místo na rostlině, kde dochází k redukci molekul dusíku na čpavek, je novotvar na kořenech, nazývaný hlízka, a ten je viditelný a spočítatelný, znamená větší počet hlízek i vyšší předpoklad redukce většího množství do koloběhu zařazeného dusíku. Právě na této vlastnosti je postavená specifičnost nové odrůdy. Má řádově větší počet hlízek než běžné odrůdy, tedy lepší předpoklady k fixaci většího množství dusíku.

Abychom tohoto cíle dosáhli, bylo nutné nejprve přinutit rostlinu k tvorbě většího počtu hlízek, poté geneticky tuto vazbu upevnit, aby byla přenosná na potomstvo. A po práci v laboratoři a na malých parcelkách vyšlechtěné jedince namnožit do takové výše, aby Ústřední kontrolní ústav a zkušební ústav zemědělský mohl nově vzniklou odrůdu kriticky posoudit a uznat, nebo neuznat.

Právě zde při konečných zkouškách v polních podmínkách nám neocenitelnou pomoc poskytli nejprve pracovníci firmy Agriprod Munice, pánové Pavel Kladrubský, Ing. Josef Půr a František Pečenka. Když se rozsah zkoušek svou velikostí vymkl ručnímu pěstování na malé ploše, pomohli technikou a prostorem pracovníci Zemědělského družstva Hosín, v čele s panem předsedou Ing. Jiřím Severou. Hlavní agronom pan František Němec a obsluha kombajnu, bez které bychom množství sklizené biomasy nemohli přeměnit na požadované osivo nové odrůdy.

Všem těmto pracovníkům chceme upřímně poděkovat a ujistit je, že bez jejich nezištné pomoci a bez jejich zájmu o věc, by žádná nová odrůda hrachu nevznikla. Jejich pomoci si vysoce vážíme a moc za ni děkujeme.

autoři odrůdy AZOTIX,
Josef Vondrys a Karel Novák

KLAVÍRISTA PETR MALÁSEK NA HLUBOKÉ

10. července
ve 20.00 hodin na náměstí

foto: Klára Bartheldi

Petr Malásek začal hrát na klavír ve čtyřech letech, po ukončení základní školy a konzervatoře vystudoval obor skladba na HAMU. Jeho kořeny sahají do slavné hudebnické rodiny. Kromě krásné filmové hudby se proslavil také doprovázením slavných osobností českého popu, mezi které patří mimo jiné i Hana Hegerová, Marta Kubišová nebo Lucie Bílá. Jako pianista je již dvanáct let členem jazzové formace František Kop kvartet, složené z předních českých jazzových osobností, na jejíž tvorbě se podílí i autorsky.

Léto na Hluboké snad přinese starou známou bezstarostnou atmosféru města, kde letní pohodu využívají místní i turisté... Oddych od covidových opatření, i kultura se může znovu nadechnout. Sportovní a rekreační zázemí města máme k dispozici v záviděníhodné nabídce. A určitě nás přiláká také nabídka koncertů, festivalu, divadel a jiných kulturních překvapení, která jsme tolik postrádali.

Skvělý trumpetista Miroslav Surka, který už na Hluboké žije téměř deset let, opět nezklamal. Tentokrát pozval ke společnému „jazzování“ vynikajícího klavíristu a skladatele Petra Maláska. Doufáme, že se mu na Hluboké bude dobře koncertovat, a že si s manželkou herečkou Danou Morávkovou užijí na jihu Čech příjemné dny.

Můžete se těšit!

Pane Malásku, těšíte se na Hlubokou? Byl jste už někdy u nás na zámku – třeba na školním výletě?

Ani nevíte, jak se těším! Je to mé zamilované místo, roky jsem jezdil do výcvikového střediska AMU v nedalekých Poněšicích, často jsme jako kluci jezdili surfovat na Bezdrev... a pokaždé se mi trochu zatají dech, když vidím tu nádhernou siluetu hlubockého zámku. Je tady nádherně!

Jak nejraději trávíte letní dovolenou?

Ani není tolik podstatné jak, spíše s kým. Pokud pracovní povinnosti dovolí, s ženou a synem vždy trochu cestujeme, jezdíme na kolech a trávíme čas spolu. A vlastně je docela jedno, kde.

Co nám zahrajete spolu s panem Surkou na hlubockém náměstí?

S Mirkem se známe mnoho let, oba jsme byli členy Tanečního orchestru československého rozhlasu a opravdu hodně jsme toho spolu zažili. Těším se, že si po nějaké době opět zahrajeme, nejspíš sáhneme po jazzových standardech, které máme oba rádi.

Jste pianista, skladatel, autor scénické a filmové hudby, a také se svým klavírem a dalšími skvělými muzikanty doprovázíte naše přední interprety. Milujete jazz. Svoje zkušenosti předáváte jako pedagog budoucím umělcům. Je to rozmanitost hudební tvorby, která vás baví?

Asi ano. To dobrodružství, které skýtá rozmanitost hudby a také lidí kolem ní, se kterými mě baví se potkávat, společně něco připravovat a třeba si i zahrát.

Na klavír jste začal hrát ve čtyřech letech, vaše rodina má slavné hudební kořeny. Je talent výhra nebo úděl? A nespazovala vás

odpovědnost? Jméno Malásek je synonymum pro špičkového klaviristu!

Popravdě řečeno... dlouho jsem s firmou „Malásek“ trochu bojoval, přeci jen jsem navazoval na rodinnou muzikantskou tradici nejen jako pianista, ale i jako skladatel. Stálo mě hodně úsilí vymanit se z tatínkova „Romantického klavíru“, který hodně lidí očekávalo, a najít si nějaký svůj. Možná proto jsem asi na pódiu nejšťastnější v roli pianisty doprovazeče, baví mě být součástí nějaké muzikantské sestavy.

Váš tatínek nahrál spoustu krásných skladeb, mnoho jich také sám komponoval. Byly to skladby filmové, populární písničky... Spolu s Jiřím Bažantem vytvořili nerozlučnou dvojici – klavírní duo – a jejich gramofonové desky s náladovou hudbou naše generace milovala. Nejznámější nahrávkou je tatínkova interpretace skladby Balada pro Adélku. Sám ji nesložil, ale my všichni si ji s ním spojujeme.

Co všechno jste zdědil po svém tatínkovi? Vedl vás k hudbě on sám?

Co jsem zdědil? Určitě nějaké muzikantské geny, možná trochu té moudrosti a lásku

k lidem, to byl tátův určitě hlavní povahový rys. Ale on se mnou, paradoxně, moje hudební začátky neabsolvoval, byla to má nekonečně trpělivá maminka. Neznám dítě, které by bavilo půl dětství strávit za pianem a ona to nějak dokázala, způsobem, který jsem ani nepostřehl. Za tátou jsem si pak chodil pro cenné rady... bohužel ne moc dlouho. V mých devatenácti letech nám odešel...

Většinou máte úsměv na tváři. Jste pohodový člověk? Nemrzí vás třeba, že na rozdíl od interpretů, zůstávají autoři hudby mnohdy neznámi...?

Pohodový...to asi musí posoudit jiní. Ale jsem rád na světě a doufám, že je to znát!

Tuším správně, že vaše žena nebyla jedinou dámou vašeho srdce? Stýská se vám po paní Haně Hegerové, kterou jste s kolegy muzikanty dlouhé roky doprovázel na koncertech? Naše první dáma šansonu a gentlemanský pánský hudební doprovod – ta vzájemná láskyplnost a společná radost na scéně byla pro diváky velmi příjemným zážitkem.

Moje žena JE jedinou dámou mého srdce... ale je fakt, že jsem měl vždy štěstí na dámy, které

jsem doprovázel. A paní Hegerová mezi nimi vždy zaujímala čelné místo. Bylo to nádherných 24 let skvělé spolupráce, které jsme si vždy užívali všichni, od hudebníků až po techniky. Dodnes na ni všichni vzpomínáme jako na dobu, která se už nikdy nebude opakovat...

Jaký máte recept na dlouholetý pohodový vztah herečky a muzikanta?

Dobře si vybrat! A hodně se společně smát.

Jaké zpěváky provázíte v současnosti? A jaká „skladatelská“ práce vás aktuálně zaměstnává?

Jezdíme skvělé koncerty s Luckou Bílou, někdy jen ve dvou, někdy s celou kapelou, občas si s tou samou kapelou zahrajeme v klubech jazz, občas hraji s Lenkou Novou, občas v programu, kdy vzdáváme hold Petru Hapkoví, což mě moc baví... Je toho dost, k tomu tu a tam hudba k filmu, seriálu... někomu vyprodukovat desku... určitě se nenuším.

Díky za rozhovor a přejeme krásné léto s hudbou a sluníčkem!

ELYNO®
...s námi víte, za co platíte

GARANTUJEME VÁM:

- ✓ ZÍSKÁNÍ DOTACE
- ✓ ENERGETICKOU NEZÁVISLOST
- ✓ ZHODNOCENÍ INVESTICE
- ✓ ZÁRUKU NA VÝKON PANELŮ

**FOTOVOLTAIKY
PRO DOMÁCNOSTI**

- ✓ úspora na elektrické energii
- ✓ nezávislost na distribuci
- ✓ zvýšení hodnoty nemovitosti
- ✓ chráníte životní prostředí
- ✓ bezriziková investice s návratností
- ✓ elektřinu si můžete ukládat na později

**SNIŽTE SI ÚČTY ZA ELEKTŘINU VLASTNÍ
FOTOVOLTAICKOU ELEKTRÁRNOU**

380 331 177
elyn-energie.cz/fve

ENERGETIKA

FINANCE

REALITY

ÚČETNICTVÍ A DANĚ

CHYTRÁ ŘEŠENÍ

MUZIKA POD DUBEM SE PŘESTĚHOVALA POD LÍPU...

Agentura Miroslava Surky ve spolupráci s městem Hluboká nad Vltavou pořádají

MUZIKA POD LÍPOU 2021

VIII. ROČNÍK HUDEBNÍHO MINIFESTIVÁLKU

18.7. HANUŠ BAND (evergreeny)

25.7. RADIM SLÁDEK TRIO (jazz)

1.8. K CLUB (malá dechovka)

8.8. JAZZOVÁNÍ U PIVOÁRKU

15.8. MARTIN KABALA TRIO (autorské písně)

22.8. FRMOLL BAND (dechová+taneční hudba)

Koncerty jsou vždy
v neděli 10:30 - 12:00
Náměstí Čsl. Armády

VSTUP ZDARMA

Město
Hluboká nad Vltavou

Loni na jaře jsme si poprvé zkusili, jak po covidovém uzavření znovu oživit kulturu. Město Hluboká přispělo finančně a záměr měl úspěch: proběhly příjemné sobotní večery, kdy si lidé usazení v okolních hospůdkách nebo přímo na náměstí přišli vychutnat víkendový večer s živou hudbou nebo jinou kulturou. Venku na vzduchu bylo bezpečněji, virus měl menší šance, a účinkujícím i divákům bylo spolu příjemně.

Pozitivní ohlasy inspirovaly k letošnímu opakování, protože situace se opakuje. A tak jsou opět připraveny prázdninové sobotní koncerty, které město finančně podpoří.

Pan Miroslav Surka osobně spolupracuje na čtyřech z plánovaných koncertů.

„Na hlubockém náměstí vystoupí 10. července v osm hodin večer můj dlouholetý kamarád a skvělý člověk Petr Malásek. Zahrajeme si spolu jazz.“ říká výborný trumpetista. „Známe se dlouho, 35 let, kdy jsme oba nastoupili do tanečního orchestru československého rozhlasu, hráli spolu s Felixem Slovákem, prožili pár společných let koncertování, zájezdů a spoustu krásných zážitků. Od té doby uběhlo hodně času a pracovně jsme se už nepotkávali.“

A jak se po těch letech sehrajete?

Uděláme si zkoušku v zasedačce na radnici, snad to dáme, jsme přece profici. Nejdůležitější je, odmávnout si společný začátek a konec,“ směje se Miroslav Surka. „Připravili jsme program, aby byl pro posluchače příjemný, dobře poslouchatelný, jsme jazzmeni, zamilovaní do hudby, která inspiruje. Když jsem zavolaal, a řekl: Petře, přijď si k nám se

mnou zahrát – vůbec nezaváhal a hned kývl. Za celá ta léta se nezměnil, vstřícný, pozitivní, milý kluk. Slíbil, že přijede i s manželkou Dankou, přespí v Záviši u Jirky Hanuše, takže budou mít náměstí jak na dlani. Doufám, že se jim oběma na Hluboké bude líbit a užijí si příjemný výlet.

Koncert odehrajete v sobotu 10. července ve 20.00 hodin na náměstí. Bude tu naše malá velká radost, potkat se zase na jevišti. Petr má všechno, co má dobrý muzikant mít: osobnost, pracovitost, muzikantské geny, je skvělý skladatel. Žádná namyšlenost, je s ním usměvavá pohoda – většina opravdu talentovaných a schopných lidí je pokorná a vstřícná, a já si přátelství s ním moc vážím.

Petr Malásek není jediná osobnost, kterou jste na Hlubokou pozval. Ještě se těším na setkání 21. srpna se Štěpánem Markovičem, saxofonistou špičkového formátu. Měly by to být opět příjemně poslouchatelné jazzové písničky.

To budou večerní koncerty, kterými přispěju do letní nálady na hlubockém náměstí. Z mého pohledu je úžasné, že koncerty ve veřejném prostoru Hluboké budou každou prázdninovou sobotu. Hrát se bude také každé nedělní dopoledne. Co víc si může muzikantské srdce přát, než aby hrála hudba a aby z ní lidi měli radost?

Závidím, máte hvězdné hudebníky a zpěváky v telefonu, kývnete prstem a oni rádi přijedou z velkého světa k nám na jih. Věřím, jak moc se těší na živé koncerty, stejně jako my posluchači. Covid nám vzal půl roku živé hudby, zpěvu a divadla.

Šedm měsíců... Já si naposledy veřejně zahrál na hlubockém vinobraní, a do května jsme měli s Big Bandem nucenou přestávku. Ano, je to smutné. Situace je taková, kultura je prostě v měřítku opatření proti covidu na posledním místě.

Jak to snášíte vaše trumpeta? Nerezavíte?

Musíme se samozřejmě udržovat. Tak jako sportovec nesmí přestat trénovat, hrál jsem i já... ale když účel chybí, motivace se hledá hůř. Hrát nezapomenete, ale stýská se vám po kontaktu s posluchači, přece pro ně jsme tady...

Veškerý respekt, ten virus umí zabíjet. Komplikujících opatření je okolo mnoho. Chystáme se zase doprovázet taneční soutěž STARDANCE, Moondance orchestra M. Kumžáka je připraven hrát. Budoucnost není úplně jistá. Jaký bude podzim, jaká opatření, nevíme, modlíme se a věříme, že to půjde. Jde o přímý přenos a covid by ho mohl snadno zastavit. Očkujeme se, budeme se testovat. Variant je víc. Ale bez diváků, to by bylo smutné...

Teď si teprve uvědomujeme, jak dřív bylo všechno bezstarostně spontánní, mohli jsme tančit, zpívat, objímat se... Nesmíme ztrácet naději. Kromě sobotních večerních koncertů budou příjemné i neděle.

Každou neděli dopoledne na náměstí: Muzika pod lipou. Oba prázdninové měsíce. Hrát se bude, dokud nezazní zvony z kostela, a pak se rozejdeme na nedělní oběd. V našem hojně navštěvovaném turistickém městě je nedělní hudba příjemným osvěžením jak pro místní, tak pro návštěvníky města. Program najdete na plakátech. A s Valerií Chromou už připravujeme vinobraní a doufáme, že léto i září bude přívětivé k nám všem.

NEKTARODÁRNÉ PÁSY A JEJICH VÝZNAM V KRAJINĚ

Životní prostředí je ve společnosti stále více probíraným tématem. Dokonce se mluví o tzv. environmentálním žalu, což znamená, že hlavně mladší generace někdy podléhá velmi negativním náladám ohledně stavu životního prostředí a mladí lidé mají velké obavy o budoucnost celé Země.

Každý si má vytýčit cíle, které jsou reálné z jeho osobního hlediska. Drobné změny mohou vytvořit změnu celkovou. Jinými slovy asi nikdo z nás nemá moc ovlivnit oteplování, změnu klimatu, nebo vymírání živočišných druhů. Řešením je najít management tvorby prostředí, ve kterém žijeme a který jsme schopni zajistit. Individuální přístup nakonec zlepší prostředí i pro ostatní. Naši odměnou bude vnitřní naplnění a pozitivní energie, která je změnou vytvořena.

Jedním z diskutovaných témat v mnoha obcích je vytvoření nektarodárných pásů, které mají mnoho pozitivních efektů – zvyšují biologickou rozmanitost hmyzu v krajině (čmeláci, lumci, slunéčka, pestřenky atd.). Jsou zdrojem pylu a nektaru pro opylovače a vytvářejí rozmanitost v krajině. Lidé se u nich zastavují a pozorují bohatost přírody kolem nás, což jim vytváří radost.

Zakládání různých typů biopásů (nektarodárné, krmné.) se v zemědělství odehrává již několik let. Můžete si všimnout, že na krajích pozemků je záměrně zasetá směs mnoha rostlin (svazenka, jetel inkarnát, hořčice, slunečnice), které postupně vykvétají a zvyšují rozmanitost krajiny. Zemědělci využívají plochy, které jsou problematické pro standardní pěstování plodin – ztuhlé okraje polí, okolí vodních útvarů, erozně ohrožené plochy.

V obcích je možné použít dva přístupy:

1) Založení nektarodárných porostů na obecních pozemcích

Vytipovat část travnatých ploch, které jsou v majetku města a zorat pruhu v podzimním období. Biopás se zaseje na zpracovaný pozemek na jaře v období do poloviny dubna. V současné době se již prodávají směsi osiva, kde jsou namíchané jednotlivé rostlinné druhy vhodné pro dané pásy – např. vikev setá, vičenec, jetel luční, jetel plazivý, štirovník, komonice, pohanka, hořčice, svazenka, kmín, sléz, řebříček.

Biopás je vhodné umístit v oblasti, kde včelaři mají umístěné včelíny a kvetoucí rostliny budou včelami hojně navštěvovány. Během vegetace se musí pásy sekat – první seč ve výšce 20 – 30 cm a tím porost odplevit. Pokud bude suchý průběh počasí, pak se seč vynechá. V podzimním období se provede standardní seč pro odklizení zestárlé biomasy.

Životnost takto zasetých biopásů je asi 3 roky, pak se musí opět zasít, nebo se založí na úplně jiné lokalitě a původní místo se opět zatravní.

2) Vynechání sekání části travnatých porostů

Každý vlastník zahrady může vyčlenit část trávníku, který nechá vykvést a bude se těšit z rozmanité skladby různého lučního kvítí – kopretiny, zvonky, pampelišky, chrpy, máky, kmín atd. Nečekejte, že se daná změna odehraje během jednoho roku, u intenzivně hnojeného trávníku, který byl pravidelně herbicidně ošetřován, k tomu dojde až za několik let. Optimální je vybrat nějaké zákoutí zahrady, které bude mít víc estetický charakter, než trávník intenzivně používaný pro různé pohybové aktivity.

Vzhledem k silným zákazům mnoha herbicidních látek pro hobby použití, je otázkou času, kdy i ti největší vyznavači temně zelených monotónních greenů, si budou muset zvyknout na pampelišky, sedmikrásky a jetel na

svých zahradách. V rámci města je to otázka výběru travnatých ploch, které by byly pro kvetoucí pásy vhodné.

Všechno má své pluses a minuses. Pokud bychom nechali příliš dlouho neposekané větší plochy v oblastech, kde je intenzivní pohyb osob, pak hrozí nebezpečí klíšťat, zvýšený výskyt alergenů z kvetoucích rostlin a následně z toxinů, které produkují houby na odumírající biomase.

Odumřelá biomasa je nebezpečná i z pohledu potenciálního vzniku požárů. Po odstranění biomasy v podzimním období na trávníku zůstává nevzhledné strniště, které postupně ztrácí charakter trávníku a začínají se zde vyskytovat holá místa. Ta jsou následně zaplevelována nevzhlednými plevely.

I pro města bude platit stejné pravidlo jako pro majitele zahrad. Je to otázka výběru méně exponovaných ploch, které nebudou intenzivně sekány a budou vyčleněny pro environmentální charakter.

Nektarodárné porosty jsou pro krajinu a nás všechny velmi pozitivní. Je to stejné jako v mnoha jiných činnostech – najdeme způsob, který vyhovuje danému místu. Nakonec vždy vše závisí na energii a péči, kterou můžeme vyčlenit pro jejich zakládání a údržbu.

Aleš Raus

22.7. od 20.00 h AIG Hluboká nad Vltavou Monika Absolonová BEZ REČÍ Ondřej Hájek – piano	30.7. od 20.00 h národní zámeční Hluboká František Nedvěd & Tiebreak při dělní proběhne koncert v sále AIG	7.8. od 20.00 h AIG Hluboká nad Vltavou Halina Pawłowska MANUÁL ZRALÉ ŽENY
13.8. od 20.00 h AIG Hluboká nad Vltavou Karel Plíhal RECITÁL Petr Fiala – doprovodná kytara	65. ročník Hudební festival Hluboká 22. 7. – 17. 9. 2021	
27.8. od 20.00 h AIG Hluboká nad Vltavou Jan Smigmar & Friends	3.9. od 20.00 h AIG Hluboká nad Vltavou Andrea Holá, Elis Ochmanová, Lukáš Randák SPOLEČNĚ	20.8. od 20.00 h Soutěžní koncert Jadovna (Ladislav Hrubý) Katerina Falciniková – soprán Mikoláš Troup – klavír Lukáš Randák – průvodní slovo ROMANTICA A SOUDOBÁ HUDBA
17.9. od 20.00 h AIG Hluboká nad Vltavou Miro Žbirka s kapelou		

V případě zájmu vnitřních kulturních akcí se události uskuteční na nádvoří zámku Hluboká.

Pořadatelé festivalu

Partneři festivalu

Předprodej & podrobnosti

KC Panorama
Alšova Jihočeská galerie
www.hudebnifestivalthluboka.cz

VSTŘÍCNOST A DOBROČINNOST KNĚŽNY IDY

Měla velmi početnou rodinu, k tomu stálé cestování v kočáře mezi Vídní a jižními Čechami, přesto si ještě dokázala najít čas a finančně pomoci novým spolkům a potřebným. Zemřela v srpnu roku 1921, je tomu letos v létě právě sto let...

Kněžna Ida Liechtensteinová se narodila 17. září 1839 v Lednici na Moravě. Dne 4. června 1857 uzavřela sňatek s Adolfem Josefem ze Schwarzenbergu v kapli Liechtensteinského paláce ve Vídni za asistence kardinála Bedřicha Schwarzenberga, pražského arcibiskupa a ženichova strýce. Svatba se konala v paláci nevěstiny rodičů, kterými byli kníže Alois Liechtenstein (1796 – 1858) a Franziska, rozená Kinská (1813 – 1881). Ženichovi bylo tenkrát 25 a nevěstě 18 let. Ženichovými rodiči byli Jan Adolf Schwarzenberg a Eleonora, rozená Liechtensteinová. Již po několikáté v historii tak došlo k manželskému svazku mezi těmito předními šlechtickými rody. Od roku 1858 byla Ida palácovou dámou u dvora císařovny Alžběty. Ač byla v pořadí až pátá z celkem devíti dětí, provdala se už jako druhá v poměrně mladém věku. Jejimi sourozenci byli: Marie (1834 – 1860), Karolína (1836 – 1885), Sofie (1837 – 1899), Aloisie (1838 – 1920), Marie Jindřiška (1843 – 1931), Anna (1846 – 1924), Terezie (1850 – 1958) a bratři Jan II. (1840 – 1929), František I. (1853 – 1938). V letech 1850 – 1869 bylo její rodiště součástí soudního okresu Břeclav. Žilo zde převážně české obyvatelstvo, k poněmčení městečka došlo až později s příchodem nových úředníků na jihomoravské panství. Lednici získali Liechtensteinové již v roce 1322.

Po svatbě se její život radikálně proměnil, za dob vlády jejího manžela se knížecí družina stále přesunovala mezi jednotlivými panstvími. A tak vánoce a Nový rok oslavovali na zámku v Třeboni, koncem ledna se stěhovali do Vídně na plesovou sezónu a zde pobývali až do Velikonoc. Na jaře odjížděli mužští členové rodiny na lov tetřevů a jiné zvěře do Třeboně, na Hlubokou nebo do Stožce, zatímco zbytek rodiny ještě zůstával ve Vídni. Na počátku června se celá Familie sešla v Libějovicích, odkud kníže podnikal inspekční

cesty po panstvích a lesních revírech. Srpen se nesl ve znamení honů na kamzíky a vysokou na panství Murau ve Štýrsku. Odtud se panstvo vracelo znovu do Čech. V čase jelení říje se pobývalo na boubínské chatě, poté celý knížecí dům přesídlil na Hlubokou k hlavním podzimním honům. Po jejich slavnostním ukončení se zajíždělo znovu do Libějovic. Koncem listopadu se knížecí rodina odebrala zpět do Třeboně, kde se začala připravovat na vánoční svátky. Zde probíhal tradiční ceremoniál jako vyvrcholení adventu se závěrečným kácením vánočního stromu, obsypaného dárky pro služebnictvo. Na tohle představení a zejména štědrou nadílku se všichni těšili po celý rok.

Během 16 let se jí narodilo devět dětí, pět synů a čtyři dcery, všichni se dožili dospělého věku: Eleonora (1858 – 1938) provdána za hraběte Jindřicha Lamberg – Ottensteina, pozdější vládnoucí kníže Jan (1860 – 1938), který se oženil s hraběnkou Terezií Trauttmansdorffovou, Franziska de Paula (1861 – 1951) provdaná za hraběte Esterházy – Galantha, Alois (1863 – 1937), Marie Aloisie (1865 – 1942) která se stala členkou benediktinského řádu, Felix (1867 – 1946) který se oženil a Annou Lowenstein-Wertheim-Rosenberg, Karel (1871 – 1902), Terezie Marie (1873 – 1946).

Na rozdíl od své tchyně Eleonory byla Ida založena výrazně odlišně. Nezajímal ji život ve společnosti, ale příroda, lov a zvířata. Dávala přednost neformálnímu životu v ústraní, a tak hodně času trávila na zámku v Libějovicích, kde se jí narodili čtyři z mladších dětí. Tady se věnovala chovu holubů, měla zde i smečku psů určenou pro honební štvance. Ráda zručně vyšívala a během svého života darovala celou řadu obřadních rouch do patronátních a poutních kostelů.

Dosti významnou měrou se podílela na činnosti různých dobročinných organizací, spolků a ústavů sociální péče.

V roce 1893 založila na Hluboké dětskou opatrovnu v panské budově, ležící uprostřed svěží zeleně v parku. Slavnostní vysvěcení proběhlo již 18. ledna tohoto roku za přítomnosti zakladatelky, členů knížecí rodiny a velkého počtu zvědavých návštěvníků. Výchova probíhala pod dohledem sester řádu sv. Františka z Assisi. Již v několika prvních dnech bylo přihlášeno 73 dětí převážně z chudších vrstev zdejšího občanstva ve stáří od tří do šesti let. Dítka se zde učila navykání pořádku, čistotě, slušnému chování a dětským hram. Každým rokem bylo nacvičováno divadelní představení, které se veřejně prezentovalo. Častým návštěvníkem byla právě kněžna Ida, která nikdy neopomněla podělit chovance cukrovím, pečivem a každoroční vánoční nadílkou. Od roku 1895 až do roku 1918 byla v této opatrovně vždy v zimních měsících podávána výživná polévka a chléb. Náklady na vydržování opatrovny hradila celé paní kněžna, jen pro názornost za léta 1894 – 1899 činily úhrnem 758 zlatých rakouské měny.

O kněžnině dobročinnosti svědčí zápis z kroniky obce Čičenice. Zde uprostřed návsi stávala skrovná kaplička, která již kapacitně nestačila pro nedělní pobožnosti. Vznikla myšlenka postavit na tomto místě velkou a prostornou kapli. Stavba byla dokončena v roce 1888 a na její výzdobu přispěla obrazem svatého Václava i kněžna Ida.

Připomínku na paní kněžnu mohou získat i dnešní návštěvníci boubínských lesů při svých pěších túrách. Budova schwarzenberské hájovny byla kdysi vodní Idinou pilou na Kapelském potoce. Jen nedaleko od tohoto údolí se nachází malý kamenný památník s názvem Ida Sitz (Idino sedátko), které svědčí o tom, že se zde kněžna ráda zastavila.

Svým podílem přispěla i k nově organizovanému chovatelství drobných hospodářských zvířat. Dne 13. května roku 1877 vznikl Spolek pro chov drobného hospodářského zvířectva v království Českém. Při své první výstavě v pražské Stromovce byl zvolen výbor složený nejen z řad zkušených chovatelů, ale i význačných představitelů tehdejší společnosti. Hlavním centrem prvního organizovaného chovatelství se stala Praha a její okolí. Pro vznik spolku nestačilo pouze počáteční nadšení řadových chovatelů, ale bylo zapotřebí právních znalostí a finančních prostředků.

A tak se prvním protektorem a ochranitelem spolku stala překvapivě kněžna, která byla vášnivou chovatelkou a dokázala sbírat vavříny i na různých výstavách. Hlavním úkolem spolku bylo povznést zanedbaný chov drůbeže, králíků, holubů a harčkových kanárů, který byl do té doby neorganizovaný a zaostával za rozvojem jiných zemědělských odvětví. Na první všeobecné zemské hospodářské výstavě roku 1877 ve Stromovce vystavovalo pouze 48 chovatelů, o čtvrtstoletí později v roce 1901 presentovalo své odchovy již 150 vystavovatelů. V časopise Svět zvířat, který odebírali členové spolku zdarma, se uvádí: „Ze 4 milionů kusů drůbeže v roce 1877 v Čechách chovaných stoupl tento počet za 25 let na cifru dvojnásobnou..., největší to počet ku ploše zemědělsky vzdělávané ze všech zemí našeho mocnářství.“ Jako ochránkyně spolku je kněžna Ida uváděna ještě v roce 1894. Své bohaté chovatelské zkušenosti později předala JUDr. Bedřichu knížeti ze Schwarzenbergu, který následně působil ve funkci předsedy Spolku pro chov drobného zvířectva v Království českém.

Stala se i první kmotrou podpůrného spolku Vltavan v Purkarcí. Ten byl založen lesními dělníky v hlubockém a poněšickém polesí, kteří v podzimním a zimním období pracovali v okolních lesích, kde poráželi a připravovali dříví pro dopravu k řece a následně v podobě svázaných vorových tabulí po Vltavě do Prahy a dále do Německa. Pramen jako základní voroplavební jednotka dosahoval délky 80 – 140 metrů. Spolek byl založen v roce 1902, za účelem podpory členů v nemoci nebo postižení úrazem vzhledem k tomu, že se jednalo o velmi těžkou, namáhavou a zejména nebezpečnou práci. První spolková slavnost spojená se svěcením praporu proběhla za účasti a finanční podpory kněžny Idy dne 15. srpna 1903.

Velmi těžce ji zasáhl předčasný odchod milovaného syna Karla, který se narodil v roce 1871 jako předposlední z devíti dětí. Karel vystudoval práva a následně se rozhodl pro práci v diplomatických službách. Působil jako atašé na vyslanectví v Berlíně a Petrohradě. V srpnu 1901 byl jmenován legačním tajemníkem na rakouském velvyslanectví v Tokiu. Na své cestě

Budova Schwarzenberské školy

do čínského Šanghaje se infekčně nakazil a v roce 1902 předčasně umírá na spálu. S jeho odchodem se kněžna Ida velice těžce vyrovnávala. **Ve dnech 3. a 4. června roku 1907 oslavila se svým chotěm „zlatou svatbu“, dosud jedinou v historii hlubockých Schwarzenbergů.** Slavnostní událost proběhla na hlubockém zámku za účasti 91 oficiálních hostů a byla zřejmě poslední velikou a radostnou událostí v jejím životě. O sedm let poté umírá na zámku v Libějovicích kníže Adolf Josef. Svého manžela přežila o sedm let. Zemřela na stejném místě netolicko-libějovického panství dne 4. srpna 1921 a v letošním roce si tak připomínáme sto let od jejího odchodu z našeho pozemského světa.

Jaroslav Černý

Prameny a přílohy: Svět zvířat, Kuří dvůr – výběr z periodik: r. 1877 – 1894, Obnovená Tradice r. 1992 – 100 let dětské opatrovny, Liechtensteinové – rodokmen knížat v 19. a 20. století (web zámek Lednice).

ZAHRADY SOUKUPOVI
Rezervace: + 420 777 912 009

Obsluhujeme celý Jihočeský kraj
Nemáte kapacitu starat se o zahradu? Nechte to na nás!

Služby

- ✓ Pravidelná údržba zahrady
- ✓ Rekonstrukce zahrad
- ✓ Údržba a čištění teras
- ✓ Realizace chodníků a jejich údržba
- ✓ Sečení zarostlých ploch

Zahrady Soukupovi
info@zahradysoukupovi.cz
+420 777 912 009
www.zahradysoukupovi.cz

Sinfonie ZUŠ

Balet
Přijímáme nové žáky do tanečního oboru
(balet, lidový tanec, současný tanec)

Taneční výuka je určena pro děti od 5 do 15 let. Na nejmenší dětičky čeká taneční příprava, základy lidového tance a baletu. Starší slečny se mohou těšit nejen na balet, ale i na moderní tanec ve spojení s klasickou taneční technikou.

Zájemci o studium se mohou přihlásit nejpozději do 3. září 2021 v kanceláři školy či na telefonním čísle: **608 958 565** (Mgr. Lucie Vítovcová). Těšíme se na nové tváře!

Podrobnosti najdete na stránkách **www.zus-sinfonie.cz**

Základní umělecká škola Sinfonie s.r.o.
Masarykova 974, Hluboká nad Vltavou

KARLŮV HRÁDEK ZAHAJUJE DALŠÍ SEZÓNU

Přestože Hluboká nad Vltavou patří se svým zámekem mezi nejatraktivnější turistické lokality jižních Čech, město postupně upravuje další významnou historickou památku Českobudějovicka – Karlův Hrádek nad vltavským údolím u nedalekého Purkarce. Budoucnost Karlova hrádku přitom závisí na spolupráci několika hlavních partnerů, kteří se budou významnou měrou podílet na konzervaci památky, díky které bude možné objekt plně otevřít veřejnosti.

Významnou roli při obnově památky sehraje především Jihočeská univerzita, Národní památkový ústav, Lesy České republiky, spolek pro handicapované vozíčkáře Aktivně s vozíkem z. s., Nadace ČEZ a Jihočeský kraj. Hlavním koordinátorem je zájmový spolek Karlův Hrádek z. s., jehož prioritním členem je město Hluboká nad Vltavou.

Spolupráce hlavních partnerů je nutná především v etapě, kdy se musí hradní zřícenina zakonzervovat, aby vlivem eroze nedocházelo v další devastaci a objekt byl bezpečný i pro návštěvníky. „Letos zahajujeme už třetí etapu celkové konzervace zříceniny, navazující na práce realizované v roce 2019 a 2020 a zahrnující dalších několik úseků zdíva,“ uvedl k aktuální situaci Václav Hájek z Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích.

„Celkově pozitivní výsledek konzervace zdí je dílem příkladné spolupráce a shody zástupců památkové péče, uvědomělého vlastníka, zkušeného projektanta, zručného zhotovitele a dalších zainteresovaných účastníků, kteří od začátku směřovali ke společnému cíli, a u nichž bylo po celou dobu procesu patrné nadstandardní nasazení a osobní zaujetí,“ zdůraznil Hájek. Romantickou atmosféru místa podle něho podtrhuje i to, že Karlův Hrádek měl to štěstí, že na rozdíl od mnoha jiných hradních zřícenin unikl pozornosti trendu praktikovanému v 60.–80. letech minulého století, kdy se památky nešťastně v rámci rozsáhlých „sanací“ poměrně dost necitlivě rekonstruovaly za masivního použití cementu a betonu.

Význam památky ocenil i profesor Rudolf Krajíc z Archeologického ústavu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, který má jako vedoucí projektu hlavní podíl na dokumentaci a průzkumu Karlova Hrádku. „V letošním roce plánujeme další archeologický výzkum v rámci praxe našich studentů na podzim,“ řekl před časem profesor Krajíc.

Archeologové, historici, geodeti a geofyzici odhalují tajemství Karlova Hrádku také díky Nadaci ČEZ. „Naším posláním je podpora neziskových projektů, které vedou ke zkvalitnění života občanů, pomoci potřebným a ohroženým, k podpoře výzkumu, či uchování a ochraně našeho historického a kulturního dědictví. Výzkum a záchrana Karlova Hrádku mezi takové projekty rozhodně patří. Nejen proto, že je poměrně blízko k elektrárně Temelín, ale i s ohledem na jeho historický a turistický význam. Výsledky samotného výzkumu a záchranných prací jsou skvělé, jsme rádi, že se na něm podílejí odborníci, těšíme se na další unikátní objevy a věříme, že realizace tohoto projektu přivede na Karlův Hrádek tisíce spokojených návštěvníků,“ uvedl člen správní rady Nadace ČEZ František Lust.

„Pod záštitou Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a Města Hluboká nad Vltavou se daří s využitím nejmodernějších technologií 21. století znovuobjevovat výjimečnou středověkou památku i dávno

zapomenuté příběhy. Z mlhavého oparu zapomnění nám technologie pomalu přináší informace o tom, jak hrad v době největší slávy vypadal, jak se na něm žilo, jak zanikl a co zde bylo před tím, než ho lidé postavili,“ uvedl Jiří Šindelář, geofyzik z Archeologického ústavu Akademie věd České republiky.

Odborníci k tomu používají speciální soubor metod a technických zařízení, které v minulých letech úspěšně aplikovali při průzkumu a dokumentaci nejvýznamnějších památek v České republice (České korunovační klenoty, Relikviář sv. Maura, Závišův kříž, Pražský hrad) i ve světě (katedrála Notre-Dame v Paříži, katedrála v Talinu v Arménii, Herodium, Izrael). Tyto metody umožňují i bez kopání nahlížet na to, co je ukryto našim zraky v podzemí. Jsou to ty samé metody, které výzkumný tým z Karlova Hrádku v minulých letech úspěšně použil při hledání bájně hrobky Rožmberků ve Vyšším Brodě, neznámého trezoru kláštera v Milevsku a v Želivě i při lokalizaci původní hrobky, kterou si pro sebe a svou rodinu na Pražském hradě budoval císař Karel IV.

Spolupráci s hlubockou radnicí v loňském roce podepsaly i Lesy České republiky. „Spolupráce je potřebná a nutná, protože město památku vlastní a podnik zase spravuje pozemky v její bezprostřední blízkosti, včetně přístupových cest. Budeme tedy společně řešit například bezbariérový přístup k Hrádku pro občany se zdravotním hendikepem, lokalitu využijeme k výuce při lesnickém vzdělávání a spolupracovat budeme také třeba na propagaci této památky,“ uvedl Miroslav Zušák z Lesní správy Lesů České republiky v Hluboké nad Vltavou.

Přestože původní historické cesty jsou už dnes bez náletových dřevin a je možné po nich pohodlně dojet až ke zřícenině, hlubocká radnice klade důraz na svůj koncept bezbariérovosti, aby byla památka přístupná i handicapovaným lidem na vozíčcích, kteří se denně setkávají s nepřekonatelnými bariérami. Vychází přitom z přímých konzultací s vozíčkáři a odborníky, kteří se vyjadřují ke každému detailu už v počátcích realizací jednotlivých projektů.

„Naši rolí je řešení bezbariérovosti Karlova Hrádku. Nehodláme pouze přenášet a aplikovat normy a vyhlášky, ale využijeme všechny osobní zkušenosti a ze šuplíků vytáhneme nápady, pro které jsme zatím nenašli podporu. Věříme, že se nám společně podaří vytvořit prostor, ve kterém dojde díky maximálnímu možnému vyrovnání podmínek k propojení světů lidí s hendikepem s ostatní veřejností,“ uvedl konzultant pro bezbariérovost Ivan Nestával ze zájmového spolku Aktivně s vozíkem.

Karlův Hrádek je snadno dostupný i po cyklostezce na levém břehu Vltavy vedoucí z Českých Budějovic přes Hlubokou až do Purkarkce. Pod zříceninou je v provozu vloni otevřené přístavní molo, kde v sezoně kotví i lodě pravidelné dopravy z krajského města.

„Vedle toho, že hlavně rozšiřujeme využití celé lokality Karlova Hrádku pro turisty, myslíme samozřejmě i na obyvatele Hluboké a okolních obcí, kteří zde najdou další místo pro odpočinek a relaxaci,“ uvedl za zájmový spolek Karlův Hrádek z. s. hlubocký radní Jindřich Soukal.

„Unikátní prostředí hradní zříceniny budeme využívat i k pořádání různých koncertů a divadelních představení pod širým nebem, kvůli kterým jsme umístili na nádvoří i menší pódium,“ plánuje radní Soukal a dodává, že v rámci pilotních projektů se už několik podobných akcí uskutečnilo. „Několik divadelních představení jsme uvedli už loni a začali jsme pořádat prohlídky památky pro školy spojené s odborným výkladem,“ popisuje Soukal. „Děkujeme Jihočeskému kraji, který v rámci svých programových dotací letos přispěje na kulturní program a zážitkový okruh, který chystáme vybudovat na vnějším valu kolem Hrádku,“ doplnil.

Rekonstrukce Karlova Hrádku, kterou organizuje přímo město Hluboká nad Vltavou, je poměrně náročná záležitost. Radnice k tomu účelu využívá různých dotací vypsanych například Jihočeským krajem či Ministerstvem kultury ČR. „Památka by měla přinést zisky i místním. Turisté Hlubokou dosud většinou jen projedou a nám jde o to, aby se v budoucnu v regionu zdrželi déle a využili celou řadu možností ubytování v Hluboké nad Vltavou

a jejím okolí," dodal radní Jindřich Soukal. Spolek Karlův Hrádek navázal také úzkou spoluprací s muzeem lesnictví, myslivosti a rybářství NZM Ohrada. Letošní zahájení sezóny na Karlově Hrádku se nese právě na téma „Les a lov“. „Chceme dlouhodobě se spolkem Karlův Hrádek a městem Hluboká spolupracovat na oživení této jedinečné památky. Jsme muzeem lesnictví, myslivosti a rybářství a umíme návštěvníkům Karlova Hrádku vhodně zprostředkovat poznání a poučení z našich bohatých historických

pramenů a sbírek. A tím navázat na jeden z často uváděných důvodů vzniku Karlova Hrádku – tedy lov, lesy i založení hlubockých obor“, uvedl ředitel pobočky Národního zemědělského muzea na Ohradě Ing. Jiří Houdek.

Aktuální informace hledejte na www.karluvhradek.cz

*Jindřich Soukal – předseda spolku, radní města Hluboká nad Vltavou
Mgr. Lucie Jozová, Odbor ekonomický a správy majetku, Městský úřad
Hluboká nad Vltavou*

SPORTCENTRUM DVOŘÁK A RESTAURACE KUKI

Dovolujeme si Vás pozvat dne 3. července od 18 hodin na oslavu našich neuvěřitelných 30 let od založení a rádi bychom Vás pozvali kdykoli v budoucnu do naší rodinné restaurace Kuki.

Pečeme domácí chleby, škvarkové placky, vyrábíme zákusky a jiné domácí dobroty, které mnozí z Vás již znají a ochutnali. Věříme, že u nás si vybere každý. Navíc v příjemném prostředí u řeky Vltavy.

Přijďte se přesvědčit,

manželé Martina a Aleš Dvořákoví

INZERCE

Pro uskladnění divadelních kulís, kostýmů a rekvizit hledám v Hluboké nad Vltavou prostor o velikosti 50 m². Prostor nevytápěný a s připojením na el.
Kontaktní osoba: Zdeněk Píkl, 777 228 548.

Stylový čtyřhvězdičkový hotel v Hluboké nad Vltavou hledá zaměstnance na pozici samostatný kuchař/samostatná kuchařka
Požadujeme:

- spolehlivost, pečlivost, poctivost, časovou flexibilitu, znalost české kuchyně, praxi v oboru vítána, není podmínkou

Nabízíme:

- práci v mladém kolektivu
- zázemí stabilní společnosti
- různé benefity – závodní stravování, firemní akce, vzdělávání – kurzy

Jiná sdělení:

– nástup možný dle domluvy
Pokud jste spolehlivá/ý a máte smysl pro týmovou práci, zašlete nám svůj strukturovaný životopis nebo volejte na níže uvedený kontakt.

E-mail: provoz@hotel-podhrad.cz

Kontaktní osoba: Martin Kopenec Mobil: 725 919 989

www.hotel-podhrad.cz

Stylový čtyřhvězdičkový hotel v Hluboké nad Vltavou hledá brigádníky na pozici servírka/číšník, kuchař/kuchařka
Požadujeme:

- příjemné vystupování, komunikativnost
- spolehlivost, pečlivost, poctivost, časovou flexibilitu
- znalost Aj, Nj základní pouze u pozice číšník
- vhodné i pro absolventy a studenty

Nabízíme:

- práci v mladém kolektivu
- zázemí stabilní společnosti
- různé benefity – závodní stravování, kurzy/školení

Jiná sdělení:

– nástup dle domluvy

Pokud jste spolehlivá/ý a máte smysl pro týmovou práci, zašlete nám svůj strukturovaný životopis nebo volejte na níže uvedený kontakt.

E-mail: provoz@hotel-podhrad.cz

Kontaktní osoba: Jitka Sejková Mobil: 606 793 993

www.hotel-podhrad.cz

Výkup STARÝCH peřin 606 514 445

JESLE, ŠKOLKA... A NOVĚ I ŠKOLA!

Spolek Hluboká v pohybu již provozuje Montessori jesle, sportovní Montessori školku a odpolední dětský klub pro děti na úrovni prvního stupně základní školy. Od září mezi tyto vzdělávací činnosti přibude ještě jedna další a neméně zajímavá! Pro budoucí prvňáčky – a nejen pro ně – připravuje spolek vzdělávací program, který bude plnohodnotnou alternativou k tradiční školní výuce. Záměr spolku, který se již po letních prázdninách dočká realizace, nám představila Karla Peldová.

Přístavba budovy na adrese Pražská 676 již probíhá a bude dokončena v druhé polovině letošního roku.

Ještě před otevřením Montessori školky na nové adrese jste avizovali, že váš spolek chystá další překvapení. Ale od té doby jste těch novinek představili už několik! Byl už tehdy na stole i tento projekt?

Samozejmě. Všechny činnosti, kterým jsme vdechli život, jsme pečlivě plánovali – ačkoliv termíny jejich realizace vždy závisí na několika faktorech. Nyní máme v naší dětské skupině několik předškoláků, kteří si individuální přístup osvojili natolik, že by byla obrovská škoda jim neumožnit další rozvoj způsobem, který jim vyhovuje a na nějž jsou zvyklí. Mimo jiné k nim patří i naše vlastní děti. Byl tedy nejvyšší čas, aby tento projekt dostal zelenou.

Vaše aktivity na mě začínají stále více působit jako puzzle. Jednotlivé dílky, které se doplňují a vzájemně do sebe zapadají...

A přesně to je naše dlouhodobá vize! Vývoj dětí a jejich osobnosti v průběhu věku má určité fáze, které by v ideálním případě měly být ve vzájemné harmonii. A teď před sebou máme jeden z hlavních dílků, aby mohl být obrázek kompletní.

Pojďme si váš nový záměr představit podrobněji. V září 2021 otevíráte individuální vzdělávací program pro děti na úrovni 1. a 2. třídy ZŠ. Co bylo potřeba splnit?

České zákony umožňují několik variant. Založit oficiální institut po vzoru státní školy je však poměrně náročné, a to z legislativního, economic-

kého i organizačního hlediska. Nám bylo nejvíce sympatické individuální vzdělávání, lidově označované jako domácí. Jedná se o státem uznávanou formu výuky, která má svá jasná pravidla a nejlépe splňuje naše představy.

A co možná omezení, např. kapacita skupiny?

Kapacita skupiny bude deset dětí. Poslední volná místa rádi poskytneme zájemcům, kteří se nám včas ozvou. Je důležité, aby dítě bylo cílevědomé a již samostatné. Zápis ani konkurz neplánujeme, chceme si ovšem ověřit, že pro zájemce je tato práce v kolektivu i forma výuky vhodná. Děti z Montessori školky mají v tomto ohledu výhodu, neboť jsou k tomu vedeny. Ve skupině však rádi přivítáme i nové tváře ze státních školek. Pokud čas ukáže, že některému dítěti tato forma nevyhovuje, bude samozřejmě možné zařídit mu přechod do tradiční základní školy. A obráceně – pokud to kapacita naší skupiny umožní.

Kolik let budou moci děti vaši skupinu navštěvovat? A co případné obavy z přechodu do navazujícího školského systému?

Dětem bude umožněno vzdělávat se u nás po dobu pěti let (1. stupeň ZŠ). Pochyby rodičů se objevují nejčastěji u institucí, které mají svobodné osnovy a vlastní vzdělávací program – rodiče se obávají toho, že dítě neprobere státem předepsané standardní učivo, které mu později může chybět. Individuální vzdělávání má v tomto ohledu tu výhodu, že dítě musí vždy na konci pololetí splnit

srovnávací zkoušky, které prokáží, že se vzdělává v souladu se státem danými parametry.

Takže vaše skupina bude respektovat osnovy i státem předepsané předměty?

Ano, budeme se řídit obdobnými tematickými okruhy, které budou ekvivalenty k předmětům, jako je prvouka nebo později přírodověda a vlastivěda. Ačkoliv se nebude jednat o Montessori školu, chceme zachovat několik příbuzných rysů jako u naší školky „Děti v pohybu“. Budeme klást důraz na to, aby součástí každého dne byly sportovní aktivity a jazyková průprava. Na pořadu každého dne bude anglický i český jazyk.

Dá se vůbec vše stihnout a navíc to vměstnat do pravidelného týdenního rozvrhu?

Jsmo přesvědčeni, že ano. Náš rozvrh bude ale přece jen o něco flexibilnější než ten tradiční, na který jsme zvyklí ze základní školy. Víme, že za určitých podmínek je možné celé pololetní učivo vybraného předmětu zvládnout za pouhých čtrnáct dní. A jelikož klademe důraz na smyslové poznání reálného světa, ve spolupráci s firmou „Čivako-auto“ již připravujeme řadu výletů a exkurzí, aby děti mohly objevovat historii, zeměpis nebo přírodní jevy a památky. Nižší počet dětí ve skupině navíc přináší možnost věnovat se dle potřeby vybranému učivu individuálněji. A to jak vůči celé skupině, tak vůči jednotlivci. Výhodou je to, že se tempo skupiny nemusí přizpůsobovat tomu nejpomalejšímu.

Zběhlejší počtáři budou moci dostávat náročnější příklady, a tím pádem se nebudou nudit.

Jako absolvent VŠ se zaměřením na cizí jazyky oceňuji každodenní výuku angličtiny. Vnímám to jako velice důležité a užitečné. Bude na výběr i z více jazyků?

Angličtina u nás bude základem, o doplňkové výuce dalšího jazyka nyní jednáme. Každopádně u angličtiny stojí za zmínku skutečnost, že po absolvování pátého ročníku našeho programu budou děti moci složit zkoušku z angličtiny a získat jazykový certifikát, a to dokonce na úrovni B1! Této úrovně děti z tradičních základních škol obvykle dosahují až po absolvování devátého ročníku nebo na úrovni střední školy! Náš program může tedy sloužit jako vhodná příprava pro navazující studium na víceletých gymnáziích, a to i se zaměřením na sport nebo právě na jazyky.

Kolik vyučujících budete mít a co musí každý z nich splňovat?

Individuální vzdělávání mohou provozovat osoby s určitým dosaženým vzděláním, nároky zde překvapivě nejsou příliš vysoké. V rámci kvality ovšem budeme spolupracovat se zkušenými lektory, kteří tyto požadavky mnohdy výrazně převyšují. Mezi nimi budou:

- Bc. Radka Zdichová – stěžejní pedagožka, lektorka českého a anglického jazyka;
- Mgr. Jana Jiřová – pedagožka se zkušenostmi se smíšeným kolektivem (vědy a matematika);
- Mgr. Markéta Vejvodová – výtvarná a občanská výchova;
- Bc. Karolína Imbrová – trenér (Merkur ČB);
- Petra Petrliková – učitelka ZUŠ, specialista na hudební nauku a dramatickou výchovu (Jihočeské divadlo).

Kde bude výuka probíhat?

Nové prostory připravujeme na adrese Pražská 676. U již stojící budovy bude na severní straně dostavěna nová dvoupatrová sekce, v jejímž horním patře vznikne tělocvična. Celý koncept bychom chtěli provozovat pod značkou „Dům v pohybu“, jehož odpolední doménou bude i nadále klub pro děti 1. stupně ZŠ. A hned vedle již fungují naše Montessori jesle. Na jediném místě tak vznikne prostor pro vzájemné setkávání a zájemci pro další události, mezi kterými mohou být tematické noci nebo sportovní lekce.

Takže dalším benefitem je, že po skončení výuky mohou děti plynule navázat na činnost odpoledního klubu...

Ano, obojí se bude odehrávat ve stejné budově. Těch benefitů je však celá řada a jsem přesvědčená, že kdokoli do naší školní skupiny zavítá, ten je pocítí a ocení. Pokud bude epidemiologická situace příznivá, určitě umožníme zájemcům nahlédnout do výuky. Zajímavostí a možnou výhodou je i fakt, že pokud by se v budoucnu opakoval pandemický scénář, je pravděpodobné, že se na naši výuku budou oproti státním základním školám vztahovat mírnější pravidla. Tak, jak tomu bylo u individuálního vzdělávání vloni i letos.

Pro někoho může být zásadní finanční stránka. Předpokládám správně, že se zde očekává podpora rodičů?

Tento projekt je naší vlastní soukromou iniciativou a není podporován žádným fondem ani programem. Výuka proto bude závislá na pravidelných členských příspěvcích, které pokryjí náklady na lektory, pomůcky i stravování. Svačiny během dopoledne budou zajištěny stejně jako v naší Montessori školce – děti budou mít v určitém časovém rozmezí přístup do sdílené ledničky.

Řekněme, že se koncept osvědčí a bude o něj zájem i v dalších letech. Plánujete rozšíření o další skupinu nebo dokonce skupiny? Je na to budova dostatečně prostorná?

Vzdělávání v Domě v pohybu bude pilotním projektem. Nepochybujeme o jeho smysluplnosti a pozitivním vlivu na rozvoj dětí. Jak výrazný o něj bude zájem za rok nebo později však zatím předpovědět nedokážeme. Mohu prozradit to, že nedávno vedení spolku zakoupilo další nemovitost, která by po rekonstrukci mohla sloužit jako nové sportovně-vzdělávací centrum. Pokud se vše podaří, jednou z variant může být umístění další školní skupiny právě tam. Ale jak říkám, vše ukáže čas. A já vám jménem celého spolku slibuji, že vás budeme o všem včas informovat. Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří jsou mi v této nabitě době oporou. Na prvním místě je to můj podporující partner Petr Kubička, který se mnou skvěle zvládá to mnohdy „vražedné“ tempo.

Těšíme se na nové tváře!

Kontakt pro zájemce – tel.: 777 147 740

foto: Karla Fotograf Peldová, archiv spolku;

autor dvojstrany: Aleš Dokulil

SPORTOVNÍ ODPOLEDNE SE VYDAŘILO, MALÉ HRDINY JSME VRÁTILI ZPĚT DO HRY

16. června proběhlo v centru Českých Budějovic zábavné odpoledne pro děti pořádané několika volnočasovými subjekty a organizacemi, mezi kterými byl i náš spolek Hluboká v pohybu. Děti si vyzkoušely řadu disciplín, za které poté získaly hodnotné odměny. Jedním ze zážitků byla plavba na paddleboardu u Sokolského ostrova – v těsné blízkosti soutoku řeky Malše a Vltavy. Na snímku je náš sportovní instruktor Petr Hrouzek.

ZAHÁJILI JSME LETNÍ TURISTICKOU SEZÓNU U KARLOVA HRÁDKU

Druhý červnový víkend patřil přírodě a hlubokým lesům. Vyrázili jsme ke Karlovu hrádku, kde jsme si užili příjemné slavnostní odpoledne ve společnosti mnoha přátel a tvářů, mezi kterými nechyběl ani pan starosta Ing. Tomáš Jirsa. Pro návštěvníky byl připraven netradiční program, v našich stáncích jsme zájemcům prezentovali několik zajímavostí, pomůcek a metod z naší Montessori školky a Montessori jeslí.

KURZY PRO MLADÉ RYBÁŘE BUDOU POKRÁČOVAT I BĚHEM LETNÍCH PRÁZDNIN

Enviromentální projekt „Učíme se rybařit“ je zpět! Od května mohou malí rybáři ve věku od pěti let navštěvovat kurzy, které probíhají každé pondělí a středu u Bavorovické pískárny. V odpoledních časech se na mladé rybáře bude i nadále těšit náš oblíbený lektor Bc. Jakub Kabát. **Nutná rezervace na tel.: 777 147 740.** Pro vášnivý rybáře je tu i náš příměstský tábor, který proběhne v prvním srpnovém týdnu.

BASEBALL

JAK TO VIDÍ TRENÉR

V TOP 6 bude záležet na ofenzívě, na pálce a na štěstí, říká trenér Sokola Hluboká Zdeněk Josefus před startem prvního kola nadstavby baseballové Extraligy

• V něm se Sokol Hluboká utkal s Eagles Praha, v pátek 18. 6. v 19.00 a v sobotu 19. 6. ve 13.00 se hrálo v Praze-Krči, v neděli 20. 6. ve 13.00 hrál Sokol doma na Hluboké – baseballová TOP 6 se v jižních Čechách ještě nikdy nehrála!

Sokol Hluboká vstoupil po šestnácti letech jako nováček do baseballové extraligy úspěšně. Po celou základní část se držel mezi nejlepšími a s přehledem splnil svůj cíl: Vybojovat účast v TOP 6 a vyhnout se baráži. Do předposledního kola se držel na druhé pozici za suverénní základní části Arrows Ostrava a až přímý duel s ostravskými Šípy odsunul Sokol na čtvrtou příčku. Tak vysoko nikdy žádný jihočeský baseballový tým nebyl!

A to je ten nejlepší čas na rozhovor s velezkušeným trenérem Sokola Zdeňkem Josefusem.

Baseballu dal celý svůj život. Generace hráčů, kteří běhali a běhají po extraligových hřištích, si pamatuje, když přišli poprvé do žáků, sleduje je celou jejich kariéru. Po letech v Kotlářce Praha přesídlil na jih a od letošní sezóny je hlavním trenérem extraligového Sokola Hluboká.

Jak se vyvíjí český baseball? Jsme v tomhle nádherném sportu stále ještě „rozvojovou“ zemí? Překvapilo vás něco v dosavadním průběhu extraligy? Některý hráč, herní prvek, dovednost?

Náš baseball se od mých začátků výrazně posunul. Současní hráči jsou stejně talentovaní jako generace těch před nimi, ale velký posun jsme zaznamenali působením zahraničních trenérů a tím, že se naši trenéři mohou vzdělávat v zahraničí. A totéž platí u hráčů. Mají možnost zahraničních stáží, kempů, působení v klubech a zpátky do Čech vozí zkušenosti, které se nedají za peníze koupit a posílají je dál mezi své spoluhráče. A změnu v kvalitě trenérů vidíme hlavně u dětí a mládeže. Už je netrénují nadšení rodiče, ale zkušení školští trenéři. A i každý rodič je dnes trenérským vzděláním na takzvané „family“ úrovni. To je hlavní důvod, že jsme v juniorech i kadetech úspěšní na evropské i světové úrovni, vozíme tituly a medaile a je otázkou času, kdy tuto kvalitu posuneme mezi seniorské týmy. Jsme účastníky ME, umíme porazit nejlepší evropské týmy, Holanďany, Němce, Italy, ale neumíme je porážet opakovaně.

A co mne překvapilo? Že čeští nadhazovači svou úroveň zastínili importy. Nyní má každý klub alespoň jednoho výrazného českého nadhazovače, který je v extraligovém prostředí velmi efektivní. Dalším prvkem je pálkařská síla Arrows Ostrava. My jsme to očekávali, ale v posledním kole jsme to okusili na vlastní kůži... Ale jsme stále ve stádiu, kdy sbíráme zkušenosti. A ztrácíme respekt. Potřebujeme čas, aby i naše výkony byly vyrovnanější, ale máme na to být stabilním účastníkem Extraligy.

Žádný tým se neobejde bez zahraničních opor z baseballové rozvinutých zemí. I Sokol angažoval k odchovancům a srdcařům

Foto: Stanislav Janů

importy. Jak jste spokojen s hráčským mixem a co bylo potřeba pro to, aby fungoval jako parta? Jak velký musí být trenér psycholog, když má v týmu patnáctiletého catchera Lukáše Jelínka, který je partákem pitcherovi Davidu Šťastnému, kterému se blíží čtyřicítka?

Laik by možná předpokládal, že je důležitá spíše u softballových celků dam, ale psychologie je v mužském baseballu opravdu hodně. Je to kolektivní sport, ale sport kolektivu individualit, kde každý hraje jinou roli. Na to se mne na seminářích ptají hlavně trenéři mládeže, jaké jsou rozdíly v práci s mládeží a s muži. U dětí a mládeže je v tréninku důležitá kázeň, u někoho i přísnost, ale u dospělých chlapů je to alchymie. Ladíte do jednoho orchestru vlastní hráče, odchovance, hráče z českého prostředí, kteří si přinesli z jiných celků i nešvary, do toho zahraniční posily, to jsou vesměs silné individuality, spojujete hráče různého věku včetně patnáctiletých kluků, kteří se díky svému obrovskému talentu do extraligy prosadili a vy máte odpovědnost za jejich rozvoj. Takže jedna forma jsou mítinky po utkání nebo tréninku, ale tam spousta věcí v anonymitě kolektivu propadne, takže velký prostor dávám individuálním rozhovorům. Tam jsem adresný a někdy si neberu servítky, ale mezi čtyřma očima je člověk schopen přijmout i nepříjemná slova, ovšem musí to být vždycky férové.

Když jste přicházel na Hlubokou, měl jste nepochybně svoje představy, jak tým formovat, jaký baseball předvádět. Co se vyplnilo, s čím jste spokojen a na čem musíte do TOP 6 tvrdě zapracovat?

Ta nejtěžší povinnost je vybrat a sestavit tým. Trenér musí mít jasno, koho potřebuje, koho musí doporučit k doplnění soupisky a naopak, protože výsledek musí ladit, musí fungovat herně i lidsky. Musíte brát do úvahy herní schopnosti, ale i povahy kluků, to už je čistá psychologie. Potřebujete kvalitně obsadit všechny herní posty. Na některé hráče je dokonce přetlak, a na některé se jich nedostává. A v základní části musíte přesně rozpoznat, kde to komu sedí nejvíc, kde je efektivní a netrápit ho tam, kde mu to nesedí. Je to úžasná mozaika a to mne na trénování baseballu nesmírně baví, ta pestrost dovedností a povah.

Sokol si vybojoval extraligovou příslušnost i pro příští sezónu, kdy se bude počet týmů zužovat z deseti na osm a kde už nebudou lehkí soupeři. Budujete tým s vizí, s výhledem na příští sezóny. Jak hodnotíte práci Sokola s mládeží, s výchovou vlastních hráčů?

Chceme hrát se silnými soupeři těsné zápasy, na tom se nejvíc učíme. A teď v nadstavbě a v příští sezóně, kde bude osm nejlepších, nás čekají jen silné týmy. Očekávám vysokou kvalitu. A to je cílem, protože zápasy budou divácky atraktivnější. Budujeme tým s vizí, chceme se příčku po příčce zlepšovat, to nejde najednou. Mít ambice, že první rok budeme hrát finále, je nereálné. Ale chceme hrát pohledný dynamický baseball a s tím přijdou i výsledky. Máme skvělé odchovance, máme zahraniční kluky, kteří se báječně integrovali, vidíme i zájem hráčů z jiných týmů. Ale stavět budeme na hráčích, kteří tu vyrostli, které jsme si vychovali. Ti kluci, kteří

pro Hlubokou Extraligu vybojovali a kteří tu běhají od začátku, se ohromně zlepšují. Hrozně mile mne od nich překvapila věta, že se upsali tomu, že na sobě budou tvrdě pracovat. Já to na nich vidím a moc jim děkuju za důvěru. Oni mají svá civilní povolání, žijí rodiny, studují, ale opravdu tvrdě makají. Takže sbíráme zkušenosti, ztrácíme respekt a potřebujeme ještě chvíli zrát, než budeme opravdu stabilní extraligový tým.

A zrcadlo mužské Extraligy má na dění v klubu obrovsky pozitivní vliv. Přeneslo se to do mládežnických kategorií. Před TOP 6 přivezli naši junioři a kadeti medaile a vítězství ze svých turnajů. Jsem přesvědčen, že stoupající kvalita výchovy našich dětí a mládeže souvisí s tím, že trenéři, děti i rodiče se chodí dívat na Extraligu, na zápasy, a co je hlavní, na tréninky. A když vidí, jak muži dřou, aby mohli v neděli vyhrát, má to pozitivní vliv i na ně. Děti mají svoje vzory, které vidí pracovat, a jejich trenéři se na tréninzích mužů učí. Já jsem to jako mladý trenér taky tak dělal. A jsem šťastný, když vidím, že při tréninku stojí za paddingem trenéři mládeže a hráči a sledují a učí se, protože to je budoucnost hlubockého baseballu. Naši jedenáctiletí teď porazili Eagles Praha a my, senioři, se je pokusíme o víkend v prvním kole TOP 6 napodobit.

Máme za sebou devět sérií základní části. Pouze proti Arrows nedokázal Sokol bodovat, všechny ostatní dokázal minimálně jednou

porazit. V čem jsou nadstavbová utkání jiná? Rozhodují v nich více individuality nebo spíš soudržná lavička?

Nyní bude jednoznačně rozhodovat síla zahraničních hráčů. Některé týmy posilují o importy, o hráče, kteří jsou na tlak zvyklí, lépe se umí dostat do hry. Bude záležet na kvalitě útočné hry. V obranné fázi jsou v této fázi soutěže už všechna mužstva výborná, daleko lepší, než na začátku základní části. Bude záležet na ofenzivě, na pálce a na štěstí...

A to vám a všem borcům Sokola Hluboká do TOP 6 z celého srdce přejeme!

Za rozhovor poděkoval František Kotrba

SOFTBALL

HLUBOCKÉ ŽÁKYNĚ PŘIVEZLY Z PRAHY BRONZ

Nově vzniklý tým děvčat postavený ze dvou hráček U13, silného jádra bsb U9 a nových hráček našeho klubu, které založení této nové kategorie přilákalo do Sokola Hluboká, se na konci května vydal na svůj úplně první turnaj divize 1 B ligy Žákyn na hřišti Pražských Storms.

Za počasí odpovídajícímu vydařenému začátku března se postupně utkali – ne to není chyba, v týmu byli i dva chlapci :o) – s týmy Ledenic, Storms a Merklína. Pražské Tempo se na tento turnaj bohužel nepřihlásilo.

První zápas s Ledenicemi byl vyrovnaný, bohužel jedna směna, kde se soupeři vydařila série odpalů do dalekého zadního pole z tossu, rozhodla o výsledku 9:2 ve prospěch Ledenic.

V druhém zápase s domácími Storms si náš tým konečně mohl zahrát softball takový, jaký chceme hrát. Krásná útočná hra se soupeřem, který chce míče pálit a ne je prokoukat, vytvořila mezi panelovými domy v Řepích atmosféru hodnou extraligy.

Týmy se střídaly ve vedení, hráči pálili živý nadhoz, dugouty se otřásaly pod fandícími týmy obou družstev.

Dovolím si pro čtenáře nastínit průběh v detailu. Hlu-Storms 1in 0:4 -> 4:4; 2in 4:9 -> 10:9; 3in 10:12 -> 13:12. Sokol tedy v dohrávce třemi doběhy obrátil stav zápasu a zaslouženě získal své úplně první vítězství hlubockých žákyn! Do posledního sobotního zápasu nastoupil Sokol proti silné sestavě Merklína, který na turnaji zatím suverénně přehrál dvě

družstva s čistým kontem 15:0 a 9:0. Vypělý tým Merklína si na Sokola hodně věřil, jaké bylo jejich překvapení, když po dvou směnách 0:1, 0:1 vedl jen o dva body.

Sokolice a Sokolíci na hřišti „žrali antuku“. Obětavé zákroky na SS, skvělá souhra 3 B s 1 B fungovaly jako továrna na auty. Dokázali jsme dokonce jako první tým na turnaji zahrát proti Merklínu bod.

Zkušenost soupeře nakonec převážila a zápas plný krásných softballových akcí na obou stranách skončil 1:11 ve prospěch soupeře.

Do druhého dne jsme tedy vstoupili ze 3. místa a hráli o postup do finále opět s Ledenicemi. Tento zápas se odehrával z velké části na šachovnici taktiky a výkladů pravidel. Tato taktika se soupeři pro tento den vyplatila a Ledenice vyhrály 12:6.

Do posledního zápasu o třetí místo jsme tedy nastoupili proti domácím Storms a těšili se, že si opět budeme moci zahrát softball, který rozhodují hráči, a nikoli rozhodčí, tak jak ho děti učíme.

Úžasný zápas plný odpalů a dramatických situací v poli na obou stranách nakonec skončil vítězně pro Sokol Hluboká 11:4.

Výsledkem je tedy úžasné třetí místo. V takový vstup do sezóny nového týmu jsme v koutku duše doufali, i když jsme se to báli vyslovit nahlas.

Všichni (i my trenéři) jsme se za tento turnaj naučili spoustu věcí, zjistili, kde máme do dalších zápasů ještě co zlepšovat. Tým si užil celý víkend v Praze bez rodičů a měl šanci se stmelit i mimo hřiště.

Za celý trenérský tým děkujeme všem hráčkám a hráčům za skvělé výkony, jejich rodičům za podporu dětí ve sportu a fandění, ať už na místě nebo alespoň virtuálně.

Už se těšíme na druhý turnaj do Merklína.

Vláda, Honza, David, Alča, Terežka

PS: Máte ve svém okolí dívky ročníků 2008-2012, které by se chtěly stát součástí našeho super týmu? Přijďte si to s námi zkusit, máme v týmu i začátečnice. Rádi všechno ukážeme a naučíme. Za zkušební tréninky nic nemusíte platit, a jak nás znám, tak budeme trénovat na dobrovolné bázi i přes celé léto, takže šancí bude dost. V případě zájmu nás kontaktujte na tel. 608 507 167.

David Lískovec

SPORTOVNĚ RELAXAČNÍ AREÁL NA HLUBOKÉ ROZŠÍŘIL SVOU NABÍDKU O DALŠÍ ATRAKCE PRO MALÉ I VELKÉ

Sportovně relaxační areál v Hluboké na Vltavou je svou komplexností a rozsahem služeb největším zařízením pro aktivní odpočinek v regionu. Ročně si tu pohybu a atrakcí užije na sto padesát tisíc malých i velkých sportovců, školáků i rodin s dětmi.

Návštěvníci do rozsáhlého areálu, jehož součástí jsou i baseballová a softballová hřiště Sokola Hluboká, který právě hraje TOP 6 baseballové Extraligy o titul mistra ČR, přijíždějí autem, na kole, in-linech, po vodě, ba i na koních. Nejen tím je areál jedinečný. Stavaři a řemeslníci byli v minulých týdnech pracovití a k pohodové atmosféře a nabídce atrakcí a služeb, ke všem těm prolézačkám, skluzavkám, trampolínám, lanovému parku, vodním atrakcím a hřištím, minigolfu a bezbariérové posilovně, přibýly další. A Hlubočtí je v červnu představili veřejnosti.

„Využili jsme chladnějšího počasí a koronavirové pauzy, kdy do areálu zavítalo kromě víkendů přeci jen méně lidí, k výstavbě dalších atrakcí. Postavili jsme vodní svět s brouzdališti pro nejmenší, pro menší děti jsme vylepšili i Špuntárium s prolézačkami, skluzavkami a trampolínami. Pro ty, kteří chtějí zpevnit svoje tělo, přibyla atrakce nazvaná hopsakoule, kde je možné posilovat jednotlivé partie těla, a zážitkové hřiště, kterému říkáme Naboso. Oplotili jsme kurty na plážový volejbal, kde trénují i naše beachvolejbalové reprezentantky Michala Kvapilová a Michaela Kubíčková, které nyní bojují o olympiádu v Tokiu, a upravili jsme bullpen, což je tréninkové hřiště nadhazovačů baseballu. Novinkou bude dronové letiště, kde bude možné si vyzkoušet řízení dronů, a IQ hřiště, které cestou aplikací nabídne plnění řady mentálních úkolů. Rozšířili jsme písčnou

pláž se slunečníky u koktejl baru, ale také pláž přímo u řeky včetně protažení pěší stezky do Bavorovic,“ vypočítává starosta Sokola Hluboká a předseda baseballového klubu David Štastný, který stál u samých začátků bezbariérového areálu, jež zapadá do konceptu cyklostezky, pěší stezky i vodní trasy spojující krajskou metropoli s Hlubokou a Týnem nad Vltavou. V centru je tak možné si půjčit vedle elektrokol, koloběžek či paddleboardů a lodí i lezecké vybavení na nedaleké hlubocké ferraty nebo se k nim z přístavu dopravit po vodě.

„Máme připravenou koncepci rozvoje areálu do roku 2030, kde se počítá také s rozšířením přístavních stání pro dvacet lodí a dalším koupacím molem. Jsme nadšeni, jak se nám daří v baseballové Extralize, ale je jasné, že potřebujeme investovat do zázemí. Připravujeme projekt tribuny s hygienickým zázemím a umělého osvětlení hřišť, abychom co nejvíce rozšířili atraktivitu sportu večerními zápasy a zkapacitnili možnosti tréninku, protože máme početné žákovské a juniorské týmy a kapacity hřiště již nyní nestačí. Totéž platí u plážového volejbalu. Chceme rozšířit venkovní hřiště, postavit krytou halu pro celoroční trénink a též kurty pro šestkový volejbal. K novým sportovištím patří i zázemí, proto uvažujeme o nové zahradní restauraci, s tím spojené zkapacitnění toalet, zastřešené stání pro kola... A na co se opravdu těším, to bude věrná kopie hlubockého zámku pojatá jako obrovská prolézačka pro děti. Myslím, že nadchne i tatínky,“ dodává s úsměvem David Štastný.

www.areal-hluboka.cz,

[instagram.com/arealhluboka](https://www.instagram.com/arealhluboka), [facebook.com/arealhluboka](https://www.facebook.com/arealhluboka)

AREÁL 2021

Vážení spoluobčané, milí „Hlubočáci“,

rád bych vám touto cestou, z pozice starosty Sokola Hluboká nad Vltavou a hlavního manažera Sportovně relaxačního areálu, poděkoval za přízeň v loňském obtížném roce a potěšil vás, že ani zimní omezení nám nezabránila, abychom areál dál rozvíjeli. Přes všechny „pandemické“ komplikace se nám jej podařilo udržet v kondici a dokonce vylepšit

několika novinkami. V nové sezóně obejmě návštěvníky modernější, hezčí a zábavnější náručí.

Po dlouhých letech marného snažení se nám loni podařilo dokončit rozsáhlou rekonstrukci a modernizaci našich baseballových hřišť. Mužský tým postoupil do extraligy nejvyšší domácí soutěže. Hlubockým Sokolům tak vstup do druhého čtvrtstoletí existence baseballového klubu vyšel nad očekávání. A já pevně věřím, že extraligová kláně se stanou dalším z mnoha důvodů vašich návštěv areálu. Moc oceníme rozšíření klubu domácích fanoušků a jejich fyzický výskyt na divácké tribuně. Je to ten nejlepší, a přitom povolený, doping, ovlivňující výsledek dramatických zápasů. Pro sledování aktualit z baseballového klubu doporučuji navštívit www.baseball-hluboka.cz

Od baseballu si můžete s dětmi odskočit na blízkou novou atrakci s názvem „hopsakoule“, užít si s nimi vylepšené Špuntárium se zmodernizovanou relaxační zónou a novým Mattel stanem. V horkých dnech přijde „špuntům“ vhod nové „vodní hřiště“ s několika stavidly a vodním mlýnkem. Na maminky u vodní zóny čeká relaxační prostor v podobě lehátek a písčité pláže. U venkovní posilovny vznikl relaxační prostor pro vyznavače chůze naboso.

Pěší stezka Hluboká – Bavorovice, na levém břehu Vltavy, má zrekultivovaný povrch a postupně jí vyšperkováváme odpočinkovými místy. Výbavu sportovní půjčovny jsme rozšířili o další výletní loď a koloběžky. Hřiště plážového volejbalu lemuje vyšší oplocení.

I letos se můžete těšit na tradiční návštěvnické výhody občanů Hluboké nad Vltavou, spočívající v 50 % slevě na veškeré atrakce.

Za podporu a rozvoj areálu děkujeme městu Hluboká nad Vltavou, Jihočeskému kraji, Jaderné elektrárně Temelín a dalším dlouhodobým partnerům.

A ještě jednou samozřejmě vám. Těm nejdůležitějším. Naším návštěvníkům a sousedům. Za trvalou a posilující přízeň i spolupráci. Těšíme se na vás!

Bc. David Štastný, starosta Sokola Hluboká nad Vltavou

NÁRODNÍ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI NA OHRADĚ

Na loveckém zámku Ohrada se v letošním roce opět uskuteční tradiční Národní myslivecké slavnosti. Českomoravská myslivecká jednota ve spolupráci s Národním zemědělským muzeem zve všechny své příznivce, milovníky myslivosti a dobré zábavy, laickou i odbornou veřejnost na sobotu 31. července.

Slavnosti budou probíhat jak na prvním i druhém nádvoří zámku, na prostranství před zámkem, tak i v zámeckých interiérech. Program zahájí v 9 hod. trubači fanfárami z balkonu zámku.

Před zámkem je možné v průběhu dne zhlédnout ukázky sokolnických dravců, loveckou kynologii, ukázky psího spřežení, práce s koňmi s přibližováním dřeva, vystoupení se sulkou. Na jednotlivých stanovištích se prezentují okresní myslivecké spolky s bohatým tematickým programem. Po celý den hudební vystoupení zajistí skupina Hráz a Malá kapela Pavla Havlíka. Letošní ročník obohatí svým vystoupením velmi populární hudební soubor mysliveckým trubačů Markazini.

Na nádvoří zámku bude probíhat soutěž ve vábení jelenů, předávání mysliveckých vyznamenání, prezentace a ukázky náradí a nástrojů pro myslivce i kutily. Po celý den se o zábavu postará Mikovický cimbálový soubor z Uherského Hradiště. V mysliveckém sále bude probíhat výstava trofejí, historických štítků a fotografií.

V průběhu dne je organizována exkurze autobusem do Staré obory, kde jsou k vidění mufloni, daňci i divoká prasata.

Nedílnou součástí této akce jsou prodejní stánky s mysliveckými potřebami všeho druhu.

Při prohlídce zámeckých expozic si nenechte ujít výstavu Klenoty z ornitologických sbírek muzea. V expozici je k vidění více než sto preparátů ptáků a dalších sbírkových předmětů souvisejících s tematikou (obrazy s náměty ptáků od ilustrátorů přírody, ukázky kolekce ptačích vajec a hnízd, ptačí literatura pro děti i dospělé). Je to vůbec poprvé, kdy může veřejnost spatřit takto rozsáhlou prezentaci ornitologických sbírek muzea. V malé galerii pak výstavu Lenky Falušiové – praLES. Výstava jejích grafických prací je upomínkou díla lesmistra Josefa Johna, zakladatele Boubínské pralesa.

Následující den v neděli 1. srpna bude na loveckém zámku Ohrada probíhat Dětský myslivecký den, celodenní program a zábava nejen pro malé návštěvníky a jezevcem Bědou a zajícem Jankem v rámci projektu malý Adept myslivosti. Děti se mohou těšit na ukázky a stánky sokolníků, vábičů, kynologů, trubačů, lukostřelců a dalších mysliveckých dovedností. Na jednotlivých stanovištích si zasoutěží, vyzkouší své dovednosti a znalosti.

KNÍŽECÍ GALERIE

V sobotu 10. července v 16 hodin vernisáž
HANÁCKÁ AMBASÁDA – řemeslníci a umělci Hané

NAGA
nadační galerie

NADAČNÍ GALERIE NAGA NOVĚ OTEVŘENA, MASARYKOVA 42.

Zahajující výstavou jsou fotografie Sárý Saudkové...

Stálá výstava fotografií, obrazů, soch, uměleckého skla. Z výtěžku provozu galerie podporujeme sociální projekty a rozvíjíme důstojné pracovní možnosti pro handicapované lidi. Přímo zde v galerii vyrábíme úžasné parfémy, luxusní svíčky a přírodní kosmetiku, kterou si zde můžete zakoupit.

Otevřeno 9 – 17 hodin

Výstavní a prodejní místo, vstupné dobrovolné.

ZNOVUOBJEVENÁ PEVNINA

Takhle jsem byl myšlenkově nabuzen při květnovém pozvání od mého přítele Františka Nedbala z Budějovic / jednatele spolku Vltavan/, na výlet do Purkarce.

Více než rok, vinou covidu, jsme tuto milou obec neviděli. Dovezení autobusem na purkareckou náves, zůstali jsme obklopeni nezvyklým tichem. „Instinktivně“ míříme do hospůdky U voraře. Přijala nás společnost několika místních známých v restaurační zahrádce. S profesní obsluhou pana Josefa šly naše hovory do vzpomínání, také na kamarády, co už sedí v nebeské hospodě.

Domáci se těší, že nastávající rybářsko – vodácko – turistická sezóna místní poměry oživí.

Při návštěvě Purkarce rád procházím známá místa a pozoruji změny. Byly – dobré i nedobré. Například zaprášená okna opuštěné staleté hospody U Janátů. Pamatují veselící se návštěvníky společenských akcí, i sezení štamgastů ve výčepu. Vzpomínky mi letí za dávným řidičem autobusu, který

zabrzdl u dveří hospody, vzal nás, cestující, na palubu, abychom nemuseli jít šedesát metrů pěšky k nedaleké zastávce.

Další mé kroky zastavil pohled na sklepní dveře hospody, kudy se kdysi válely sudy s pivem. Dnes – vše zarostlé bujnou vegetací. Tristní!

Mezi úpravnými domky přicházím k památnému kříži, v první světové válce padlého vojína Františka Srnce z Purkarce. Pomník byl již dříve krásně obnoven zásluhou městského úřadu na Hluboké. Nyní je obklopen keři a květinovou výsadbou, určitě péčí obyvatel blízkého domu Štabrňákových. Nikdy neopomenou navštívit pěknou výklenkovou kapičku Anny Marie Lurdské na konci obce. Také mám zásluhu na renovaci rámu a zasklení jejího obrazu.

Odtud hledím do svahu – nějaká socha? Jdu blíže a stojím na břehu jezírka, přímo Rusalčina! Vodní hladinu, obklopenou stromy, hlídá český hastrman, rukou umělce krásně vyřezaný z jednoho špaluku dřeva. A s fajfkou v ruce. Nádherne! Lavičky na hrázi lákají k posezení, třeba i k meditaci o životě. Spokojeně se vracím zpět, kolem silniční tabule Purkarec – vorařská obec. Pod penzionem U anděla vidím pěkný lodní přístav, kolem líně plyne tok Vltavy, stále dál, ku Praze. Hodinový stroj ve věži kostela sv. Jiří, odbíjí zvonom třetí hodinu. S pohledem na upravený hřbitov mi myšlenka přináší verš básníka Jaroslava Seiferta:

„...ty, kdož tam spí
ženy a růže nevyruší
v noci tam hvězdy prší...“

S přítelem Františkem odjíždíme se vzpomínkami na milý Purkarec – jaký byl. S nadějí, že bude v nových časech ještě lepší!

Zkrátka – stará láska nerezaví!

František Kvapil

OHLÉDNUTÍ ZA BENEFIČNÍM KONCERTEM PRO DOMÁCÍ HOSPIC SV. VERONIKY

V sobotu 6. června zahájila kapela Globus svou hudební sezonu na hlubockém náměstí již počtvrté Benefičním koncertem pro Domácí hospic sv. Veroniky v Českých Budějovicích. Hrál se, zpívalo a tancovalo až do pozdních nočních hodin. Byl to moc hezký večer, v němž bylo mimo jiné i místo pro vzpomínky na člena skupiny Kryštofa Kolodzeje. Ty s sebou přinesly i uvědomění si důležitosti a cennosti opravdového přátelství, které nemá hranice a přetrvává v srdcích těch, kteří ho pěstují.

Přidanou hodnotou celé této akce je Vaše štedrá finanční podpora hospicovému dílu ve výši 10.718 Kč.

Ještě jednou VELIKÉ DÍKY VÁM VŠEM.

Domácí hospic sv. Veroniky

Osadní výbor Hroznějovice

Vás srdečně zve

na společné setkání rodáků, občanů a přátel obce,
které se uskuteční v neděli dne 4. července 2021

Program setkání:

18.00 hod mše svatá v kapli sv. Isidora
19.00 hod posezení v hospůdce u Klomfarů,
k tanci a poslechu zahraje
kapela Ševětinka

UHELNÉ SKLADY BORŠOV NAD VLTAVOU

LETNÍ CENY PALIV

od 1. 6. do 31. 8. 2021

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- písky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

FOTOGRAFOVÁNÍ MOTÝLŮ

Fotograf přírody musí mít ve svém archivu nejen velká zvířata, ale i další záběry z přírody. Proto mám ve svém archivu všechno možné, co v přírodě můžeme spatřit. Od drobného hmyzu, přes květiny, žáby i krajiny lesa. Když jsem zahájil svoji fotografickou tvorbu jako fotograf výtvarník, kdy jsem byl členem ČFVU (Český fond výtvarného umění) dostával jsem také zakázky např. na stolní kalendáře o přírodě. Jelikož se jednalo o autorské kalendáře, tak jsem musel pokrýt celý rok 55 fotografiemi a každý týden musel odpovídat přesně podle období v přírodě. Někteří vydavatelé to řešili tak, že oslovili několik fotografů, kteří se potom společně podíleli na celkovém složení obrázků z přírody. Někdo tam dal ptáky, jiný zase obojživelníky a další květiny nebo krajiny. Vždy podle toho o jaký žánr se zajímal.

Jednalo o velmi zajímavou práci. Autorské kalendáře mají tu výhodu, že si fotograf sám určil, jaký snímek kam zařadí. Například v šestém týdnu (začátek února) jsem zařadil lišku na sněhu, protože v tomto období mají lišky své námluvy. Vydavatel při odevzdávání jen zběžně prošel snímky a vždy souhlasil. Podobné to bylo i s nástěnnými kalendáři, kdy se mnohdy také jednalo o různé žánry. Jednou jsem dostal zakázku sestavit nástěnný kalendář z květin jižních Čech. Vybral jsem z archivu třináct obrázků různých květin a při odevzdávání mi sám pan ředitel podniku, pro který měl být kalendář určený, řekl, že mu tam chybí snímek leknínu. Znovu jsem prošel

archiv a našel snímek leknínu. Tento snímek byl tak úžasný, že jej potom pan ředitel nechal zařadit na titul.

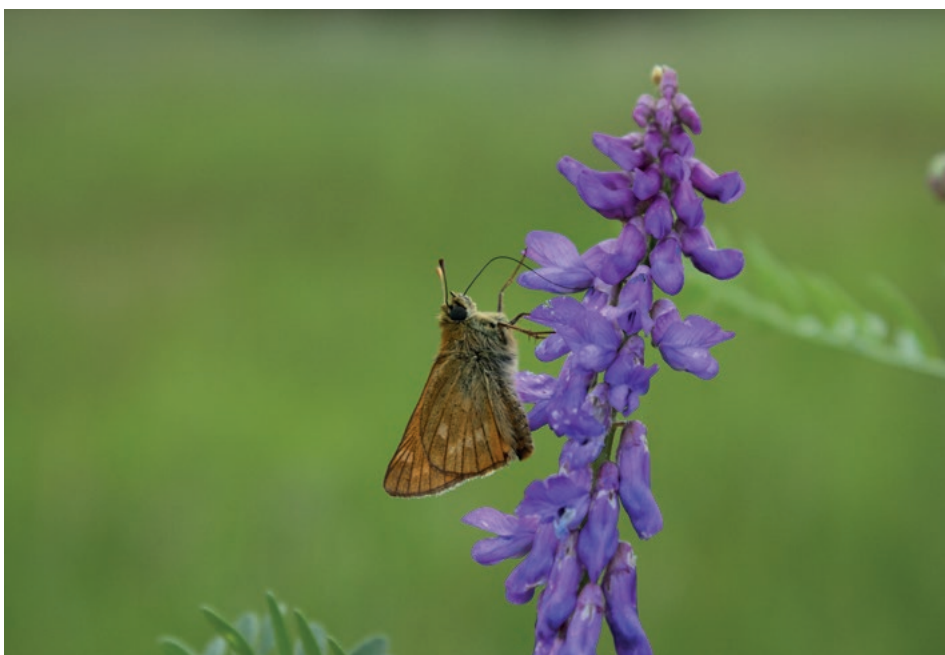
Nyní musím pohovořit o samotném fotografování motýlů, jak napovídá název mého článku. Je to zajímavý žánr, kterému se věnuje mnoho fotografů. Seznámím vás se dvěma příhodami, které mám z fotografování.

Jednou jsem našel malou zelenou housenku na cestě. Vzal jsem list a housenku jsem poponesl na keř u cesty. Vynadal jsem z brašny, kterou jsem nechal ležet opodál, vhodný

objektiv, abych mohl housenku nafotografovat. V okamžiku, kdy se vracím k housence, vidím, jak rychle přilétla sýkora koňadra a housenku mi sebrala. Housenku jsem nevyfotil, ale o kus dál hodoval na květech soumráček. Pochlubil se, jak dlouhý má sosák. Byla to odměna za ukradenou housenku...

Zajímavá příhoda se vyskytla při fotografování bělásků. Fotografoval jsem u Munic motýly na poli s jetelem. Najednou jsem spatřil dva spojené bělásky, kteří byli v milostném opojení, ale než jsem se dostal blíže, abych mohl fotografovat, tak odlétli o kus dál. Šel jsem pomalu za nimi, a sledoval, kam usednou. Vybrali si vyčnívající květ jetele, a tak jsem se k nim pomalu přibližoval. Aby nesplývali s porostem a byli proti obloze, tak jsem si lehl do vzrostlého jetele a začal fotografovat. V tom za sebou slyším: „Pane, nestalo se vám nic? Není vám špatně? Už k vám běžím!“ Fotografoval jsem dál, a jen jsem se otočil, kdo to na mě volá. Vidím starou paní, jak mává v ruce srpem a rychlými kroky se přibližuje k mému stanovišti. Volám na ni, ať sem nechodí. A ona zase spustila: „Nebojte se, já byla zdravotní sestra, pomůžu vám.“

Paní byla sekat jetel pro králíky, a když viděla, jak jsem sebou praštil do jetele, domnívala se, že mám nějaký záchvat. Když přišla blíž, vysvětlil jsem jí, že fotografuji motýly, že mi nic není. Kopulující bělásky mi sice poplašila, ale já už měl stejně několik záběrů hotových, tak jsem jí to odpustil...

Fota: Jaromír Zumr

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

HŘIVNÁČ NA TŘEŠNÍCH

Snímky hřivnáčů jsem tenkrát získal díky mobilu, který jsem měl u sebe. Přiznám se, že jej občas zapomenou doma, nebo v autě. Jednou odpoledne mi volal kamarád, který bydlí na okraji města ve vilce. Mají velkou zahradu a prý právě u nich přilétá na višně hřivnák, zda mám zájem o pořízení nějakých snímků. Kamarád Jirka, se kterým se již známe mnoho let, ví také, že intenzivně „lovím“ s fotoaparátem, a tak do telefonu říká: „Právě se na jednoho holuba dívám, jak nám tady trhá třešně. Sedím u okna a vůbec mu nevadí má přítomnost, tak jestli chceš, tak někdy přijed.“ Když jsem tohle slyšel, zeptal jsem se, jestli by nevadilo, kdybych přijel okamžitě. Slovo dalo slovo, a já ihned sebral brašnu s fotoaparáty a rychle se vydal na cestu. Trasa nebyla dlouhá, snad tři kilometry a už jsem stál před domem a mačkal zvonek, abych už byl na zahradě. Mezi dveřmi jsme se krátce pozdravili, podali si ruku, a já naznačil, že spěchám, abych už uviděl to divadlo, o kterém Jirka hovořil do telefonu. Došli jsme na zahradu, kde stála stará višně. Opravdu, sotva jsme se objevili pod stromem, vylétli dva hřivnáči. Promyslel jsem plán, jak je nafotografovat, ale protože slunce svítlo z opačné strany, zvolil jsem variantu, že bych raději fotografoval z okna. Jirka souhlasil a ani jeho manželka, která mezi tím také vyšla na zahradu, neměla nic proti tomu, že budu u nich v obýváku chvíli koukat z okna.

Došli jsme společně nahoru do prvního patra, kde mi Jirka ukázal okno, které mělo

výhled na mohutnou korunu višně. Opatrně jsme pootevřeli část okna, a usedli vedle na židli. Jirka povídá, že se sem vrací holubi každou chvíli. Než mi to stačil všechno povědět, už je měl vybalený fotoaparát s teleobjektivem, a tak jsme společně čekali. Jirkova manželka zatím přinesla každému šálek kávy a ke skvělé pohodě chyběli jen holubi, za kterými jsem přijel. Jirka by rád povídal o svém koníčku, což byli motýli, které už jako kluk začal sbírat. Nyní byl padesátník, ale jeho záliba neustala, naopak své sbírky stále

doplňuje a také k tomu vede svou vnučku. Já poslouchal, ale stále netrpělivě sledoval otevřené okno, zda se tam hřivnák objeví. Právě v okamžiku, kdy mi Jirka sděloval, jak chytal na cestě „barvoměnku“ a chtěl mi vylíčit celou příhodu, spatřil jsem na stromě hřivnáče. Vůbec jsem už vyprávění nevnímal, jen přes skla teleobjektivu sledoval nádherně vybarveného hřivnáče, jak se posadil na větev, chvíli se rozhlížel a potom si popošel o kousek níž, aby si tam z trsu třešní vybral tu nejlepší. To už se ale místností nesl zvuk závěrky, kdy jsem držel spoušť a snímal návštěvníka, který tam byl bez pozvání. Asi dvě a půl hodiny jsem fotografoval hřivnáče, jak přilétali na třešně. Karta se pomalu zaplňovala dalšími a dalšími snímky divokých holubů. Když odlétl další z holubů pryč, nastala malá pauza a čas na Jirkovo vyprávění. Oslovil jsem ho: „Jak to tedy bylo s chytáním té barvoměnky?“ A Jirka se rozhovořil. Najednou jsem se dozvěděl, jak lovil batolce duhového, který občas sedá na zem, kde odpočívá. Jirka ho spatřil a se sítkou se za ním plazil po kolenou. První mávnutí bylo neúspěšné, ale další pokus se vydařil. Jestli ho chci vidět, má ho ve sbírce. Odmítl jsem, že až jindy, protože právě přilétl další hřivnák a já znovu fotografoval.

Když jsem pozdě odpoledne odcházel, ještě jsem vyfotografoval dospělé mládě divokého holuba, které odpočívalo ve větvích staré jabloně.

Foto: Jaromír Zumr